

Sisukord

IV *Teave*

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

2020/C 45/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas	1
2020/C 45/02	Euroopa Liidu Kohtu Otsus, 26. november 2019, üldsuse õiguse kohta tutvuda dokumentidega, mis on Euroopa Liidu Kohtu valduses seoses tema haldusülesannete täitmisega	2

V *Teated*

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2020/C 45/03	kohtuasi C-211/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 24. oktoobri 2019. aasta määrus (Curtea de Apel Bacău eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC Topaz Development SRL versus Constantin Juncu, Raisa Juncu (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Kinnisvaraarendaja poolt koostatud ja notari poolt tõestatud eelmüügileping – Artikli 3 lõige 2 ja artikli 4 lõige 1 – Tõend selle kohta, et tingimustes on kokku lepitud – Eeldus – Lepingu tarbija poolt allkirjastamine – Artikli 3 lõige 3 – Lisa punkti 1 alapunktid d – f ja punkt i – Sõnaselge lõpetamisklausel – Leppetrahvi tingimus – Kuritarvitav laad – Artiklid 6 ja 7 – Liikmesriigi kohtu võimalus muuta ebaõiglaseks peetavat tingimust)	8
--------------	---	---

2020/C 45/04	liidetud kohtuasjad C-540/17 ja C-541/17: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 13. novembri 2019. aasta määrus (Bundesverwaltungsgerichti eelotsusetaotlus - Saksamaa) – Saksamaa Liitvabariik versus Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17) (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala – Rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühised nõuded – Direktiiv 2013/32/EL – Artikli 33 lõike 2 punkt 2 – Rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätmine põhjendusega, et teine liikmesriik on taotlejale juba andnud pagulasseisundi – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 4 – Reaalne ja tõendatud ebainimliku ja alandava kohtlemise oht – Pagulasseisundi saajate elutingimused selles teises liikmesriigis).....	9
2020/C 45/05	liidetud kohtuasjad C-439/18 ja C-472/18: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 15 oktoobri 2019. aasta määrus (Tribunal Superior de Justicia de Galicia eelotsusetaotlus – Hispaania) – OH (C-439/18), ER (C-472/18) versus Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) (Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Direktiiv 97/81/EÜ – Osalist tööaega käsitlev raamkokkulepe – Klausel 4 – Mees- ja naistöötajad – Meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte tööhõive ja elukutse küsimustes – Direktiiv 2006/54/EÜ – Artikli 14 lõige 1 – Tööpäeva vertikaalse korraldusega osalise tööajaga töötaja – Tööstaaži tunnustamine – Kolme tööaasta lisatasu arvutamise meetod – Mittetöötatud ajavahemike väljaarvamine)	10
2020/C 45/06	kohtuasi C-552/18: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 20. novembri 2019. aasta määrus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus - Itaalia) – Indaco Service Soc. coop. sociale, kes tegutseb enda nimel ja Coop. sociale il Melograno esindajana versus Ufficio Territoriale del Governo Taranto (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Riigihanked – Direktiiv 2014/24/EL – Artikli 57 lõike 4 punktid c ja g – Teenuste riigihanked – Fakultatiivseid kõrvalejätmise põhjused – Raske ametialane eksimus – Ettevõtja aususe küsitavaks muutumine – Eelnev leping – Täitmine – Kohustuste rikkumine – Ülesütlemine – Kohtule esitatav kaebus – Lepingu rikkumise hindamine hankija poolt – Takistus kuni kohtumenetluse lõpuni).....	10
2020/C 45/07	kohtuasi C-756/18: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 24. oktoobri 2019. aasta määrus (Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois' eelotsusetaotlus - Prantsusmaa) – LC, MD versus easyJet Airline Co. Ltd (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukord – Artikkel 99 – Lennutransport – Määrus (EÜ) nr 261/2004 – Lennu pikaajaline hilinemine – Reisijate õigus hüvitisele – Tõend reisija registreerimisele ilmumise kohta – Lennuettevõtja kinnitatud broneering)	11
2020/C 45/08	kohtuasi C-292/19: Euroopa Kohtu (kuues koda) 24. oktoobri 2019. aasta määrus (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eelotsusetaotlus – Ungari) – PORR Építési Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Ühine käibemaksusüsteem – Maksustatav summa – Vähendamine – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 90 – Neutraalse maksustamise põhimõtte – Maksejõuetusmenetluse tagajärjel tagastamatuks muutunud võlg)	12
2020/C 45/09	kohtuasi C-486/19: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 19. novembri 2019. aasta määrus – (Korkein oikeus eelotsusetaotlus – Soome) – kriminaalasjas järgmiste isikute suhtes: A, B (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Riigiabi – Maiustustele, jäätisele ja karastusjookidele kohaldatav maks – Samalaadsete toodetega seoses antud maksuvabustus, mis võib endast kujutada riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses – Õigus määrata kriminaalkaristus selle maksuga seotud kohustuste täitmata jätmise korral)	13
2020/C 45/10	kohtuasi C-713/19 P: Ramón Guiral Broto 24. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 12. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-772/17: Café del Mar jt versus EUIPO – Guiral Broto (C del M)	13
2020/C 45/11	kohtuasi C-714/19 P: Ramón Guiral Broto 24. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 12. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-773/17: Café del Mar jt versus EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)	14

2020/C 45/12	kohtuasi C-715/19 P: Ramón Guiral Broto 24. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 12. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-774/17: Café del Mar jt versus EUIPO – Guiral Broto (C del M)	14
2020/C 45/13	kohtuasi C-759/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Gera (Saksamaa) 16. oktoobril 2019 – PG versus Volkswagen AG	15
2020/C 45/14	kohtuasi C-786/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Köln (Saksamaa) 23. oktoobril 2019 – The North of England P & I Association Ltd., ühtlasi Marine Shipping Mutual Insurance Company õigusjärglane versus Bundeszentralamt für Steuern	16
2020/C 45/15	kohtuasi C-793/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 29. oktoobril 2019 – Saksamaa Liitvabariik versus SpaceNet AG	16
2020/C 45/16	kohtuasi C-794/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 29. oktoobril 2019 – Saksamaa Liitvabariik versus Telekom Deutschland GmbH	18
2020/C 45/17	kohtuasi C-802/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 31. oktoobril 2019 – Äriühing Z versus Finanzamt Y	20
2020/C 45/18	kohtuasi C-804/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 31. oktoobril 2019 – BU versus Markt24 GmbH	21
2020/C 45/19	kohtuasi C-808/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Gera (Saksamaa) 4. novembril 2019 – DS versus Volkswagen AG	22
2020/C 45/20	kohtuasi C-809/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Gera (Saksamaa) 4. novembril 2019 – ER versus Volkswagen AG	23
2020/C 45/21	kohtuasi C-816/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 5. novembril 2019 – QF versus Germanwings GmbH	24
2020/C 45/22	kohtuasi C-827/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Pontevedra (Hispaania) 13. novembril 2019 – D.A.T.A. jt versus Ryanair D.A.C.	25
2020/C 45/23	kohtuasi C-841/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social no 41 de Madrid (Hispaania) 20. novembril 2019 – JL versus Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)	25
2020/C 45/24	kohtuasi C-842/19: 19. novembril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik	26
2020/C 45/25	kohtuasi C-872/19 P: Venezuela Bolívari Vabariigi 28. novembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 20. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-65/18: Venezuela versus nõukogu	27
2020/C 45/26	kohtuasi C-874/19 P: Aeris Invest Sàrl 28. novembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 10. oktoobri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-599/18: Aeris Invest versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu	28

2020/C 45/27	kohtuasi C-883/19 P: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France'i 3. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 24. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-105/17: HSBC Holdings plc jt versus komisjon	29
2020/C 45/28	kohtuasi C-885/19 P: Fiat Chrysler Finance Europe'i 4. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 24. septembri 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-755/15 ja T-759/15: Luksemburg ja Fiat Chrysler Finance Europe versus komisjon.	30
2020/C 45/29	kohtuasi C-888/19 P: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH 4. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 24. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-586/14 RENV: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings versus komisjon	31
2020/C 45/30	kohtuasi C-891/19 P: Euroopa Komisjoni 4. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 24. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-500/17: Hubei Xinyegang Special Tube versus komisjon	32
2020/C 45/31	kohtuasi C-897/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovni sud (Horvaatia) 5. detsembril 2019 – Venemaa Föderatsioon.	33
2020/C 45/32	kohtuasi C-735/18: Euroopa Kohtu presidendi 21. oktoobri 2019. aasta määrus (Justice de paix du troisième canton de Charleroi eelotsusetaotlus - Belgia) – IZ versus Ryanair DAC.	34
2020/C 45/33	kohtuasi C-281/19: Euroopa Kohtu presidendi 18. novembri 2019. aasta määrus (Tribunal administratif de Paris' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – XS versus Recteur de l'académie de Paris.	34
2020/C 45/34	kohtuasi C-395/19: Euroopa Kohtu presidendi 26. novembri 2019. aasta määrus (Tribunal d'instance de Nice'i eelotsusetaotlus - Prantsusmaa) – VT, WU versus easyJet Airline Co. Ltd	34
Üldkohus		
2020/C 45/35	kohtuasi T-749/19: 1. novembril 2019 esitatud hagi – John Wood Group jt versus komisjon	35
2020/C 45/36	kohtuasi T-762/19: 8. novembril 2019 esitatud hagi – Rio Tinto European Holdings jt versus komisjon	36
2020/C 45/37	kohtuasi T-763/19: 8. novembril 2019 esitatud hagi – Ultra Electronics Holdings jt versus komisjon	38
2020/C 45/38	kohtuasi T-764/19: 8. novembril 2019 esitatud hagi – Keller Holdings versus komisjon	40
2020/C 45/39	kohtuasi T-765/19: 8. novembril 2019 esitatud hagi – Genus Investments versus komisjon	41
2020/C 45/40	kohtuasi T-766/19: 8. novembril 2019 esitatud hagi – Just Eat Holding versus komisjon	43
2020/C 45/41	kohtuasi T-767/19: 8. novembril 2019 esitatud hagi – Markit Group versus komisjon	45
2020/C 45/42	kohtuasi T-768/19: 8. novembril 2019 esitatud hagi – Elementis versus komisjon	46
2020/C 45/43	kohtuasi T-769/19: 8. novembril 2019 esitatud hagi – Informa jt versus komisjon.	48

2020/C 45/44	kohtuasi T-770/19: 8. novembril 2019 esitatud hagi – Merlin UK Finco 1 jt versus komisjon	50
2020/C 45/45	kohtuasi T-771/19: 11. novembril 2019 esitatud hagi – Experian Finance 2012 versus komisjon	51
2020/C 45/46	kohtuasi T-772/19: 11. novembril 2019 esitatud hagi – William Grant & Sons ja William Grant & Sons Investments versus komisjon	53
2020/C 45/47	kohtuasi T-773/19: 11. novembril 2019 esitatud hagi – BAE Systems versus komisjon	54
2020/C 45/48	kohtuasi T-774/19: 12. novembril 2019 esitatud hagi – FA Sub 3 versus komisjon	55
2020/C 45/49	kohtuasi T-775/19: 12. novembril 2019 esitatud hagi – Sheldon ja Kingfisher International versus komisjon	57
2020/C 45/50	kohtuasi T-776/19: 12. novembril 2019 esitatud hagi – JIB Overseas versus komisjon	59
2020/C 45/51	kohtuasi T-778/19: 12. novembril 2019 esitatud hagi – RDI Reit versus komisjon	60
2020/C 45/52	kohtuasi T-779/19: 12. novembril 2019 esitatud hagi – Ashtead Financing versus komisjon	62
2020/C 45/53	kohtuasi T-780/19: 12. novembril 2019 esitatud hagi – Smith & Nephew USD ja Smith & Nephew USD One versus komisjon	64
2020/C 45/54	kohtuasi T-781/19: 12. novembril 2019 esitatud hagi – Rigid Plastic Containers Finance ja RPC Pisces Holdings versus komisjon	65
2020/C 45/55	kohtuasi T-782/19: 8. novembril 2019 esitatud hagi – St Schrader Holding Company UK versus komisjon	67
2020/C 45/56	kohtuasi T-783/19: 12. novembril 2019 esitatud hagi – Royal Mail Investments versus komisjon	69
2020/C 45/57	kohtuasi T-784/19: 12. novembril 2019 esitatud hagi – William Hill ja William Hill Organization versus komisjon	70
2020/C 45/58	kohtuasi T-785/19: 13. novembril 2019 esitatud hagi – Anglo American International versus komisjon	72
2020/C 45/59	kohtuasi T-786/19: 13. novembril 2019 esitatud hagi – Simfer Jersey versus komisjon	73
2020/C 45/60	kohtuasi T-787/19: 13. novembril 2019 esitatud hagi – The Sage Group jt versus komisjon	75
2020/C 45/61	kohtuasi T-789/19: 14. novembril 2019 esitatud hagi – Moerenhout jt versus komisjon	76
2020/C 45/62	kohtuasi T-798/19: 18. novembril 2019 esitatud hagi – Bennahmias versus parlament	77
2020/C 45/63	kohtuasi T-799/19: 18. novembril 2019 esitatud hagi – Bennahmias versus parlament	78

2020/C 45/64	kohtuasi T-800/19: 20. novembril 2019 esitatud hagi – Austria Tabak versus EUIPO – Mignot & De Block (AIR) . . .	79
2020/C 45/65	kohtuasi T-802/19: 19. novembril 2019 esitatud hagi – Kisscolor Living versus EUIPO – Teoxane (KISS COLOR) . .	79
2020/C 45/66	kohtuasi T-803/19: 19. novembril 2019 esitatud hagi – etc-gaming ja Casino-Equipment versus komisjon.	80
2020/C 45/67	kohtuasi T-810/19: 25. novembril 2019 esitatud hagi – Victoria’s Secret Stores Brand Management versus EUIPO – Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)	81
2020/C 45/68	kohtuasi T-820/19: 3. detsembril 2019 esitatud hagi – Totalizator Sportowy versus EUIPO – Lottoland Holdings (LOTTOLAND)	82
2020/C 45/69	kohtuasi T-825/19: 4. detsembril 2019 esitatud hagi – Tazzetti versus komisjon.	83
2020/C 45/70	kohtuasi T-826/19: 4. detsembril 2019 esitatud hagi – Tazzetti versus komisjon.	85
2020/C 45/71	kohtuasi T-833/19: 6. detsembril 2019 esitatud hagi – Grammer versus EUIPO (geomeetrilise kujundi kujutis) . . .	85
2020/C 45/72	kohtuasi T-834/19: 5. detsembril 2019 esitatud hagi – e*Message Wireless Information Services versus EUIPO - Apple (e*message)	86
2020/C 45/73	kohtuasi T-836/19: 10. detsembril 2019 esitatud hagi – Première Vision versus EUIPO – Vente-Privée.com (PV) . . .	87
2020/C 45/74	kohtuasi T-838/19: 10. detsembril 2019 esitatud hagi – Koopman International versus EUIPO – Tinnus Enterprises ja Mystic Products Import & Export (vedelike juhtimise seadmed)	88
2020/C 45/75	kohtuasi T-839/19: 10. detsembril 2019 esitatud hagi – Koopman International versus EUIPO – Tinnus Enterprises ja Mystic Products Import & Export (vedelike juhtimise seadmed)	89
2020/C 45/76	kohtuasi T-840/19: 10. detsembril 2019 esitatud hagi – Koopman International versus EUIPO – Tinnus Enterprises ja Mystic Products Import & Export (vedelike juhtimise seadmed)	90
2020/C 45/77	kohtuasi T-841/19: 10. detsembril 2019 esitatud hagi – Koopman International versus EUIPO – Tinnus Enterprises ja Mystic Products Import & Export (vedelike juhtimise seadmed)	91
2020/C 45/78	kohtuasi T-842/19: 10. detsembril 2019 esitatud hagi – Koopman International versus EUIPO – Tinnus Enterprises ja Mystic Products (vedelike juhtimise seadmed)	92
2020/C 45/79	kohtuasi T-843/19: 12. detsembril 2019 esitatud hagi – Correia versus EMSK	93
2020/C 45/80	kohtuasi T-844/19: 12. detsembril 2019 esitatud hagi – Apologistics versus EUIPO - Peikert (discount-apotheke.de)	94

2020/C 45/81	kohtuasi T-847/19: 13. detsembril 2019 esitatud hagi – X-cen-tek versus EUIPO - Altenloh, Brinck & Co. (PAX)...	95
2020/C 45/82	kohtuasi T-858/19: 18. detsembril 2019 esitatud hagi – easyCosmetic Swiss versus EUIPO - U.I.W. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic).....	96

IV

(Teave)

NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2020/C 45/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 36, 3.2.2020

Eelmised väljaanded

ELT C 27, 27.1.2020

ELT C 19, 20.1.2020

ELT C 10, 13.1.2020

ELT C 432, 23.12.2019

ELT C 423, 16.12.2019

ELT C 413, 9.12.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

EUROOPA LIIDU KOHTU OTSUS,**26. november 2019,****üldsuse õiguse kohta tutvuda dokumentidega, mis on Euroopa Liidu Kohtu valduses seoses tema haldusülesannete täitmisega**

(2020/C 45/02)

EUROOPA LIIDU KOHUS,

arvestades Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 15 lõiget 3,

arvestades halduskomitee 11. novembri 2019. aasta arvamust,

võttes arvesse, et on vaja kehtestada eeskirjad üldsuse õiguse kohta tutvuda dokumentidega, mis on Euroopa Liidu Kohtu valduses seoses tema haldusülesannete täitmisega,

arvestades, et pärast haldusalaseid ümberkorraldusi on vaja muuta eeskirju, mis on sätestatud Euroopa Liidu Kohtu 11. oktoobri 2016. aasta otsuses üldsuse õiguse kohta tutvuda dokumentidega, mis on Euroopa Liidu Kohtu valduses seoses tema haldusülesannete täitmisega⁽¹⁾ ja mis puudutavad ametiisikut, kellel on pädevus otsustada, milline vastus tuleb anda dokumendiga tutvumise esmakordsele taotlusele,

VÕTAB VASTU KÄESOLEVA OTSUSE:

*Artikkel 1***Kohaldamisala**

1. Käesolev otsus on kohaldatav kõigile Euroopa Liidu Kohtu valduses olevatele dokumentidele, see tähendab dokumentidele, mille kohus on seoses oma haldusülesannete täitmisega koostanud või saanud ja mis on tema valduses.
2. Käesolev otsus ei piira rahvusvahelise õiguse dokumentidest või nende rakendamiseks vastuvõetud õigusaktidest tulenevat üldsuse õigust tutvuda Euroopa Liidu Kohtu valduses olevate dokumentidega.

*Artikkel 2***Isikud, kellel on õigus dokumentidega tutvuda**

1. Kõigil Euroopa Liidu kodanikel ning kõigil füüsilistel ja juriidilistel isikutel, kelle elukoht või registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, on käesolevas otsuses ette nähtud tingimustel õigus tutvuda Euroopa Liidu Kohtu dokumentidega, mida on nimetatud artikli 1 lõikes 1.
2. Euroopa Liidu Kohus võib samadel tingimustel lubada nende dokumentidega tutvuda kõigil füüsilistel ja juriidilistel isikutel, kelle elukoht või registrijärgne asukoht ei ole mõnes liikmesriigis.

(¹) ELT C 445, 30.11.2016, lk 3.

*Artikkel 3***Erandid**

1. Euroopa Liidu Kohus ei võimalda dokumendiga tutvuda, kui selle avalikustamine kahjustaks:
  - a) avalikke huve seoses:
    - avaliku julgeolekuga,
    - kaitsepoliitiliste ja sõjaliste küsimustega,
    - rahvusvaheliste suhetega,
    - liidu või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga;
  - b) eraelu puutumatus ja isikupuutumatus, eelkõige kooskõlas isikuandmete kaitset käsitlevate liidu õigusaktidega.
2. Euroopa Liidu Kohus ei võimalda dokumendiga tutvuda, kui selle avalikustamine kahjustaks:
  - konkreetse füüsilise või juriidilise isiku ärihuve, sealhulgas intellektuaalomandit,
  - kohtumenetlust ja õigusnõustamist,
  - kontrollimiste, uurimise või audiitorikontrolli eesmärki.
3. Dokumendiga, mille Euroopa Liidu Kohus on koostanud oma asutusesiseseks kasutamiseks või mille ta on saanud ning mis käsitleb küsimust, mille kohta kohus ei ole veel otsust teinud, ei võimaldata tutvuda, kui sellise dokumendi avalikustamine kahjustaks oluliselt Euroopa Liidu Kohtu otsustamisprotsessi.

Dokumendiga, mis sisaldab asutusesiseseks kasutamiseks mõeldud arvamusi osana Euroopa Liidu Kohtus või mujal tema osavõtul korraldatud nõupidamistest ja eelkonsultatsioonidest, ei võimaldata tutvuda isegi pärast otsuse tegemist, kui sellise dokumendi avalikustamine kahjustaks oluliselt Euroopa Liidu Kohtu otsustamisprotsessi.
4. Lõigetes 2 ja 3 nimetatud erandid ei kuulu kohaldamisele, kui dokumendi avalikustamine on ülekaalukates avalikes huvides.
5. Kui lõigetes 1, 2 ja 3 nimetatud eranditest üks või mitu hõlmavad ainult osa taotletavast dokumendist, avalikustatakse dokumendi ülejäänud osad.
6. Lõigetes 1, 2 ja 3 nimetatud erandeid kohaldatakse üksnes nii kaua, kuni kaitse on dokumendi sisust lähtuvalt põhjendatud. Erandeid võib kohaldada kõige enam 30 aasta jooksul. Dokumentide puhul, mille suhtes kehtivad eraelu puutumatus või ärihuve käsitlevad erandid, võib vajaduse korral jätkata erandite kohaldamist ka pärast selle tähtaja lõppu.
7. Käesoleva artikli kohaldamine ei mõjuta artiklit 9.

*Artikkel 4***Esmakordse taotluse esitamine**

1. Euroopa Liidu Kohtu dokumendiga tutvumise taotlus peab olema esitatud ühes liidu ametlikest keeltest ja vormil, mis on kättesaadav Euroopa Liidu Kohtu veebilehel. Taotlus tuleb saata eelistatavalt elektrooniliselt vastavalt eespool nimetatud veebilehel leiduvatele juhistele või erandjuhul posti või faksi teel.
2. Taotlus peab olema sõnastatud piisavalt täpselt ja sisaldama eelkõige andmeid, mis võimaldavad kindlaks teha taotletava(d) dokumendi(d) ning taotleja nime ja aadressi.
3. Kui taotlus ei ole piisavalt täpne, palub Euroopa Liidu Kohus taotlejal seda täpsustada ning abistab taotlejat selles.
4. Kui taotlus puudutab väga pikka dokumenti või väga suurt arvu dokumente, võib Euroopa Liidu Kohus taotlejaga mitteametlikult nõu pidada, et leida õiglane lahendus.
5. Taotleja ei ole kohustatud taotlust põhjendama.

*Artikkel 5***Esmakordse taotluse lahendamine**

1. Niipea kui taotluse vorm täidetud kujul on registreeritud, saadetakse taotlejale kirjalik kinnitus (elektronposti, posti või faksi teel) taotluse kättesaamise kohta.
2. Ühe kuu jooksul alates taotluse registreerimisest võimaldab Euroopa Liidu Kohus taotletava dokumendiga tutvuda, väljastades selle taotlejale.
3. Kui Euroopa Liidu Kohus ei saa taotletavale dokumendile juurdepääsu võimaldada, teatab ta taotlejale lõikes 2 nimetatud tähtaja jooksul kirjalikult täieliku või osalise keeldumise põhjused, teavitades taotlejat ka tema õigusest esitada kordustaotlus ühe kuu jooksul alates vastuse kättesaamisest.
4. Erandjuhtudel, näiteks kui taotlus puudutab väga pikka dokumenti või väga suurt arvu dokumente, võib lõikes 2 sätestatud tähtaega ühe kuu võrra pikendada tingimusel, et taotlejat teavitatakse sellest eelnevalt ning pikendamist põhjendatakse üksikasjalikult.
5. Artikli 4 lõikes 3 nimetatud juhul hakkab vastamise tähtaeg kulgema alles alates hetkest, mil Euroopa Liidu Kohus on taotlejalt saanud taotlust piisavalt täpsustava täiendava teabe.
6. Tähtaegade arvutamisel kohaldatakse analoogia alusel nõukogu 3. juuni 1971. aasta määrust (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad ^(?).

^(?) EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 51.

*Artikkel 6***Kordustaotluse esitamine**

1. Kui esmakordne taotlus on jäetud täielikult või osaliselt rahuldamata, võib taotleja esitada kordustaotluse.
2. Kui Euroopa Liidu Kohus ei ole esmakordsele taotlusele ettenähtud tähtaja jooksul vastanud, võib taotleja esitada kordustaotluse.
3. Kordustaotlus tuleb Euroopa Liidu Kohtule esitada ühe kuu jooksul kas alates taotletava dokumendi väljastamisest täielikult või osaliselt keelduva vastuse kättesaamisest või kui esmakordsele taotlusele ei ole vastatud, siis alates vastamise tähtaja möödumisest.
4. Kordustaotlus peab olema koostatud artiklis 4 sätestatud vorminõuete kohaselt.

*Artikkel 7***Kordustaotluse lahendamine**

1. Kordustaotlus lahendatakse artiklis 5 sätestatud korras, välja arvatud kordustaotluse esitamise õigust puudutav teave.
2. Kui Euroopa Liidu Kohus jätab kordustaotluse täielikult või osaliselt rahuldamata, teavitab ta taotlejat, millises korras tal on võimalik keeldumist vaidlustada, ehk võimalusest esitada kohtusse hagi Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 263 sätestatud tingimustel või Euroopa ombudsmanile kaebus artiklis 228 sätestatud tingimustel.
3. Kui Euroopa Liidu Kohus ei ole kordustaotlusele ettenähtud tähtaja jooksul vastanud, loetakse see keelduvaks vastuseks ja taotlejal on õigus kasutada lõikes 2 nimetatud menetlusi.

*Artikkel 8***Pädevad ametiisikud**

1. Ametiisik, kellel on pädevus otsustada, milline vastus tuleb anda dokumendiga tutvumise esmakordsele taotlusele, on raamatukogu direktor.
2. Kui taotletav dokument on Euroopa Kohtu kantselei või Üldkohtu kantselei valduses, on pädevad ametiisikud vastavalt Euroopa Kohtu asekohtusekretär ja Üldkohtu asekohtusekretär.

Euroopa Kohtu või Üldkohtu asekohtusekretär võib esmakordse taotluse lahendamise pädevuse delegeerida mõnele oma kantselei ametnikule.

3. Ametiisik, kellel on pädevus otsustada, milline vastus tuleb anda kordustaotlusele, on Euroopa Kohtu kohtusekretär või – kui kordustaotlus puudutab Üldkohtu kantselei valduses olevat dokumenti – Üldkohtu kohtusekretär.
4. Kui liikmesriik, kellele on esitatud taotlus tutvuda tema valduses oleva dokumendiga, mis pärineb Euroopa Liidu Kohtult seoses tema haldusülesannete täitmisega, pöördub viimase poole konsulteerimiseks, annab konsulteerimistaotlusele vastuse ametiisik, kellel oleks lõike 3 alusel pädevus vastata sama dokumendiga tutvumise kordustaotlusele, mis on esitatud otse Euroopa Liidu Kohtule.
5. Erandina lõikest 1 võib Euroopa Kohtu kohtusekretär nimetada mõne teise ametiisiku, kellel on pädevus otsustada, milline vastus tuleb anda dokumendiga tutvumise esmakordsele taotlusele.

*Artikkel 9***Kolmandate isikute dokumendid**

1. Euroopa Liidu Kohus võimaldab tutvuda kolmanda isiku dokumendiga, mis on tema valduses, alles pärast asjaomaselt kolmandalt isikult nõusoleku saamist.
2. Käesoleva artikli tähenduses on „kolmas isik“ mis tahes füüsiline või juriidiline isik või mis tahes üksus väljaspool Euroopa Liidu Kohut, sealhulgas liikmesriigid, muud Euroopa Liidu institutsioonid, organid ja organisatsioonid ning kolmandad riigid.
3. Kui Euroopa Liidu Kohtule on esitatud taotlus tutvuda kolmanda isiku dokumendiga, konsulteerib pädev ametiisik asjaomase kolmanda isikuga, et välja selgitada, kas ta on dokumendi avalikustamise vastu, välja arvatud kui ametiisik otsustab omal algatusel keelduda avalikustamisest mõne artiklis 3 nimetatud erandi alusel.

*Artikkel 10***Dokumentidega tutvumise kord**

1. Dokumendid esitatakse nende olemasolevas redaktsioonis ja vormis. Euroopa Liidu Kohus ei ole käesoleva otsuse alusel kohustatud taotleja nõudel looma uut dokumenti või koguma teavet.

Väljastatav koopia võib olla paberkandjal või elektroonilisel andmekandjal. Sellega seoses võetakse igati arvesse taotleja soove.

Suuremahuliste või raskesti käsitsetavate dokumentide korral võidakse paluda taotlejal tutvuda nendega kohapeal.

2. Kui Euroopa Liidu Kohus või mõni teine institutsioon on dokumendi juba avalikustanud ja see on hõlpsasti kättesaadav, võib Euroopa Liidu Kohus piirduda sellega, et teatab taotlejale, kuidas dokumenti kätte saada.

*Artikkel 11***Dokumentidega tutvumise kulud**

1. Taotlejalt võib taotletavatest dokumentidest koopiade tegemise ja nende saatmise eest nõuda lõivu.
2. Kohapeal tutvumine ja koopiade tegemine kuni 20 A4 formaadis lehekülje ulatuses on tasuta.
3. Lõiv koopiade tegemise ja saatmise eest arvutatakse Euroopa Kohtu kohtusekretäri otsusega kehtestatud tariifi alusel. Lõiv ei või olla suurem toiminguga kaasnevast tegelikust kulust.
4. Avaldatud dokumentide suhtes kohaldatakse nende enda hinnakirja.

*Artikkel 12***Dokumentide reprodutseerimine**

1. Käesoleva otsuse kohaldamine ei mõjuta autoriõiguse valdkonnas kehtivaid mis tahes õigusnorme, mis võivad piirata adressaadi õigust avalikustatud dokumente reprodutseerida või kasutada.
2. Dokumente, mis on hõlmatud Euroopa Liidu Kohtule kuuluva autoriõigusega ja mis avalikustatakse käesoleva otsuse alusel, ei või äriistel eesmärkidel reprodutseerida ega kasutada ilma Euroopa Liidu Kohtu eelneva kirjaliku loata.

*Artikkel 13***Rakendusmeetmed**

Euroopa Kohtu kohtusekretär võtab käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed. Need meetmed tehakse teatavaks Euroopa Liidu Kohtu veebilehel.

*Artikkel 14***Jõustumine**

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Otsusega tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse Euroopa Liidu Kohtu 11. oktoobri 2016. aasta otsus üldsuse õiguse kohta tutvuda dokumentidega, mis on Euroopa Liidu Kohtu valduses seoses tema haldusülesannete täitmisega.

Luxembourg, 3. detsember 2019

Kohtusekretär

Alfredo CALOT ESCOBAR

President

Koen LENAERTS

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (esimene koda) 24. oktoobri 2019. aasta määrus (Curtea de Apel Bacău eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC Topaz Development SRL versus Constantin Juncu, Raisa Juncu

(kohtuasi C-211/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Kinnisvaraarendaja poolt koostatud ja notari poolt tõestatud eelmüügileping – Artikli 3 lõige 2 ja artikli 4 lõige 1 – Tõend selle kohta, et tingimustes on kokku lepitud – Eeldus – Lepingu tarbija poolt allkirjastamine – Artikli 3 lõige 3 – Lisa punkti 1 alapunktid d–f ja punkt i – Sõnaselge lõpetamisklausel – Leppetrahvi tingimus – Kuritarvitav laad – Artiklid 6 ja 7 – Liikmesriigi kohtu võimalus muuta ebaõiglaseks peetavat tingimust)

(2020/C 45/03)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Bacău

Põhikohtuasja menetluse pooled

Apellant: SC Topaz Development SRL

Vastustajad: Constantin Juncu, Raisa Juncu

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 3 lõiget 2 ja artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas üksnes tõsiasi, et tarbija on allkirjastanud müüja või teenuseosutajaga sõlmitud lepingu, milles on sätestatud, et lepingu allkirjastamisega nõustub tarbija kõikide müüja või teenuseosutaja poolt koostatud lepingutingimustega, ei lükka ümber eeldust, et sellistes tingimustes ei ole eraldi kokku lepitud.
2. Direktiivi 93/13 artikli 3 lõiget 3 koostoimes selle direktiivi lisaga tuleb tõlgendada nii, et selline sõnaselge lõpetamisklausel ja leppetrahvi tingimus, mis nagu põhikohtuasjas sisaldub müüja või teenuseosutajaga sõlmitud lepingus ning mille viimane on üksnes enda huvides eelnevalt sätestanud, võivad olla nimetatud lisa punkti 1 alapunktides d–f osutatud ebaõiglased tingimused; seda asjaolu peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

3. Direktiivi 93/13 artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et kui tarbija ja müüja või teenuseosutaja vahel sõlmitud eelmüügilepingus sisalduvat sõnaselget lõpetamisklauslit ja leppetrahvi tingimust peetakse ebaõiglaseks, ei või liikmesriigi kohus selliste ebaõiglaste tingimuste tühistust kõrvaldada, asendades selle oma otsusega, välja arvatud juhul, kui ebaõiglaste tingimuste väljajätmise korral ei ole lepingut võimalik täita ja lepingu tervikuna tühistamine tooks tarbijale kaasa eriti kahjulikud tagajärjed.

(¹) ELT C 249, 31.07.2017.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 13. novembri 2019. aasta määrus (Bundesverwaltungsgerichti eelotsusetaotlus - Saksamaa) – Saksamaa Liitvabariik versus Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

(liidetud kohtuasjad C-540/17 ja C-541/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala – Rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühised nõuded – Direktiiv 2013/32/EL – Artikli 33 lõike 2 punkt 2 – Rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätmise põhjendusega, et teine liikmesriik on taotlejale juba andnud pagulasseisundi – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 4 – Reaalne ja tõendatud ebainimliku ja alandava kohtlemise oht – Pagulasseisundi saajate elutingimused selles teises liikmesriigis)

(2020/C 45/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja menetluse pooled

Kaebaja: Saksamaa Liitvabariik

Vastustajad: Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artikli 33 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui liikmesriik kasutab selle sättega antud võimalust jätta rahvusvahelise kaitse taotlus vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata põhjendusega, et teine liikmesriik on taotlejale juba andnud pagulasseisundi, kui neid elutingimusi arvestades, mis kõnealusel taotlejal selles teises liikmesriigis selle seisundi saajana eeldatavasti on, ähvardab teda reaalne oht, et talle saab osaks Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 4 tähenduses ebainimlik või alandav kohtlemine.

(¹) ELT C 402, 27.11.2017.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 15. oktoobri 2019. aasta määrus (Tribunal Superior de Justicia de Galicia eelotsusetaotlus – Hispaania) – OH (C-439/18), ER (C-472/18) versus Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(liidetud kohtuasjad C-439/18 ja C-472/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Direktiiv 97/81/EÜ – Osalist tööaega käsitlev raamkokkulepe – Klausel 4 – Mees- ja naistöötajad – Meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte tööhõive ja elukutse küsimustes – Direktiiv 2006/54/EÜ – Artikli 14 lõige 1 – Tööpäeva vertikaalse korraldusega osalise tööajaga töötaja – Tööstaaži tunnustamine – Kolme tööaasta lisatasu arvutamise meetod – Mittetöötatud ajavahemike väljaarvamine)

(2020/C 45/05)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja menetluse pooled

Apellandid: OH (C-439/18), ER (C-472/18)

Vastustaja: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Resolutsioon

Nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/81/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Kes- kuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe kohta lisas sisalduv 6. juu- nil 1997 sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe klausli 4 lõikeid 1 ja 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes artikli 14 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused riigisisised õigusnormid ja niisu- gune äritava, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kui need võtavad tööpäeva vertikaalse korraldusega osalise tööajaga töötaja puhul kolme tööaasta lisatasu saamiseks nõutava tööstaaži arvutamisel arvesse üksnes tegelikult töötatud ajavahemikud ja arvavad seega välja mittetöötatud ajavahemikud, samas kui täistööajaga töötajate puhul selliseid õigusnorme ega äritava ei kohaldata.

⁽¹⁾ ELT C 373, 15.10.2018.

Euroopa Kohtu (ühheksas koda) 20. novembri 2019. aasta määrus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus - Itaalia) – Indaco Ser- vice Soc. coop. sociale, kes tegutseb enda nimel ja Coop. sociale il Melograno esindajana versus Ufficio Territoriale del Governo Taranto

(kohtuasi C-552/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Riigihanked – Direktiiv 2014/24/EL – Artikli 57 lõike 4 punktid c ja g – Teenuste riigihanked – Fakultatiivseid kõrvalejätmise põhjused – Raske ametialane eksimus – Ettevõtja aususe küsitavaks muutumine – Eelnev leping – Täitmine – Kohustuste rikkumine – Ülesütlemine – Kohtule esitatav kaebus – Lepingu rikkumise hindamine hankija poolt – Takistus kuni kohtumenetluse lõpuni)

(2020/C 45/06)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja menetluse pooled

Apellandid: Indaco Service Soc. coop. sociale, kes tegutseb enda nimel ja Coop. sociale il Melograno esindajana

Vastustaja: Ufficio Territoriale del Governo Taranto

Menetluses osales: Cometa Società Cooperativa Sociale

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 57 lõike 4 punkte c ja g tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt takistab see, kui ühe hankija poolt lepingu täitmise ajal tehtud otsus öelda hankeleping „raske ametialase eksimuse tõttu“ üles on kohtus vaidlustatud, jätta hankijal, kes korraldab uue hankemenetluse, pakkujate valimise staadiumis ettevõtja usaldusväärsele antava hinnangu alusel see ettevõtja kõrvale.

(¹) ELT C 436, 3.12.2018.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 24. oktoobri 2019. aasta määrus (Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois' eelotsusetaotlus - Prantsusmaa) – LC, MD versus easyJet Airline Co. Ltd

(kohtuasi C-756/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukord – Artikkel 99 – Lennutransport – Määrus (EÜ) nr 261/2004 – Lennu pikaajaline hiline mine – Reisijate õigus hüvitisele – Tõend reisija registreerimisele ilmumise kohta – Lennuettevõtja kinnitatud broneering)

(2020/C 45/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hagejad: LC, MD

Kostja: easyJet Airline Co. Ltd

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrust (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, ja eelkõige selle artikli 3 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et hilinevad lennu reisijatele, kellel on sellele lennule kinnitatud broneering, ei või keelduda määruse alusel hüvitist maksmast ainuüksi põhjusel, et nad ei ole hüvitist nõuet esitades tõendanud – eeskätt pardakaardiga – selle lennu registreerimisele ilmumist, välja arvatud juhul, kui tõendatakse, et neid reisijaid ei transporditud kõnealuse hilinevad lennuga, ning seda peab kontrollima liikmesriigi kohus.

(¹) ELT C 54, 11.2.2019.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 24. oktoobri 2019. aasta määrus (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eelotsusetaotlus – Ungari) – PORR Építési Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(kohtuasi C-292/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Ühine käibemaksusüsteem – Maksustatav summa – Vähendamine – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 90 – Neutraalse maksustamise põhimõte – Maksejõuetusmenetluse tagajärjel tagastamatuks muutunud võlg)

(2020/C 45/08)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: PORR Építési Kft.

Kostja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 90 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigid peavad võimaldama käibemaksuga maksustatava summa vähendamist, kui maksukohustuslane tõendab, et tema nõuet võlgniku vastu ei ole lõplikult võimalik sisse nõuda – mille tuvastab eelotsusetaotluse esitanud kohus –, juhul kui sellise olukorra näol ei ole tegemist sellise maksmata jätmise juhtumiga, mis võib kujutada endast erandit käibemaksuga maksustatava summa vähendamise kohustusest, mis on ette nähtud selle artikli lõikes 2.

(¹) ELT C 220, 1.7.2019.

**Euroopa Kohtu (kümnes koda) 19. novembri 2019. aasta määrus – (Korkein oikeuse eelotsusetaotlus – Soome) – kriminaal-
asjas järgmiste isikute suhtes: A, B**

(kohtuasi C-486/19) ⁽¹⁾

**(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Riigiabi – Maiustustele, jäätisele ja karastusjookidele
kohaldatav maks – Samalaadsete toodetega seoses antud maksuvabastus, mis võib endast kujutada riigiabi ELTL
artikli 107 lõike 1 tähenduses – Õigus määrata kriminaalkaristus selle maksuga seotud kohustuste täitmata
jätmise korral)**

(2020/C 45/09)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein oikeus

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

A, B

Resolutsioon

Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, et kriminaalkorras karistatakse teatud toodete tarbimisele kohaldatavat sel-
list maksu, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, tasuma kohustatud ettevõtja nimel tegutsevat füüsilist isikut, kes on jätnud täitmata selle
maksu tasumisega seotud kohustused, või määratakse talle liikmesriigi õiguse alusel kriminaalkaristus isegi juhul, kui maksuvabastust,
mida on kasutanud muud ettevõtjad samalaadsete toodetega seoses, tuleb pidada riigiabiks ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 295, 2.9.2019.

**Ramón Guiral Broto 24. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 12. juuli 2019. aasta otsuse
peale kohtuasjas T-772/17: Café del Mar jt versus EUIPO – Guiral Broto (C del M)**

(kohtuasi C-713/19 P)

(2020/C 45/10)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Ramón Guiral Broto (esindaja: advokaat A. Sirimarco)

Teised menetlusosalised: Café del Mar, SC, José Les Viamonte, Carlos Andrea González ja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetluse võtmise üle otsustav koda) otsustas 12. detsembri 2019. aasta määrusega jätta apel-
latsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Ramón Guiral Broto kohtukulud tema enda kanda.

Ramón Guiral Broto 24. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 12. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-773/17: Café del Mar jt versus EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)

(kohtuasi C-714/19 P)

(2020/C 45/11)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Ramón Guiral Broto (esindaja: advokaat A. Sirimarco)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, Café del Mar, SC, José Les Viamonte ja Carlos Andrea González

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 12. detsembri 2019. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Ramón Guiral Broto kohtukulud tema enda kanda.

Ramón Guiral Broto 24. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 12. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-774/17: Café del Mar jt versus EUIPO – Guiral Broto (C del M)

(kohtuasi C-715/19 P)

(2020/C 45/12)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Ramón Guiral Broto (esindaja: advokaat A. Sirimarco)

Teised menetlusosalised: Café del Mar, S.C., José Les Viamonte, Carlos Andrea González ja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 12. detsembri 2019. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Ramón Guiral Broto kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Gera (Saksamaa) 16. oktoobril 2019 – PG versus Volkswagen AG**(kohtuasi C-759/19)**

(2020/C 45/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Gera

Põhikohtuasja pooled

Hageja: PG

Kostja: Volkswagen AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas EG-FGV [EG-Fahrzeuggenehmigungsverordnung (EÜ-tüübikinnituse määrus; edaspidi „EG-FGV“)]⁽¹⁾ § 6 lõiget 1 ja § 27 lõiget 1 ning direktiivi 2007/46/EÜ⁽²⁾ artikli 18 lõiget 1 ja artikli 26 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tootja rikub kohustust esitada kehtiv tunnistus vastavalt EG-FGV § 6 lõikele 1 (või kohustust esitada vastavustunnistus vastavalt direktiivi 2007/46 artikli 18 lõikele 1), kui ta on sõidukisse paigaldanud lubamatu katkestusseadme määruse (EÜ) nr 715/2007⁽³⁾ artikli 5 lõike 2 ja artikli 3 punkti 10 tähenduses ning sellise sõiduki turule laskmine rikub keeldu lasta turule sõiduk, millel puudub kehtiv vastavustunnistus vastavalt EG-FGV § 27 lõikele 1 (või keeldu müüa sõidukit, millel puudub vastavustunnistus vastavalt direktiivi 2007/46 artikli 26 lõikele 1)?

Juhul kui vastus sellele küsimusele on jaatav:

- 1 a. Kas EG-FGV §-d 6 ja 27 ning direktiivi 2007/46 artikli 18 lõige 1, artikli 26 lõige 1 ja artikkel 46 järgivad eesmärgi kaitsta teist isikut Saksa tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „BGB“) § 823 lõike 2 tähenduses ning nimelt ka tema valikuvabadust ja vara? Kas olukord, kus lõpptarbija ostab sõiduki, mis on turule lastud ilma kehtiva vastavustunnistusega, kuulub ohtude hulka, mille vältimiseks on kõnealused normid vastu võetud?
2. Kas määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 5 lõige 2 järgib eesmärgi kaitsta ka lõpptarbijat ning nimelt ka tema valikuvabadust ja vara? Kas lubamatu katkestusseadmega varustatud sõiduki ostmine lõpptarbija poolt kuulub ohtude hulka, mille vältimiseks on kõnealune norm vastu võetud?

⁽¹⁾ 3. veebruari 2011. aasta EÜ-tüübikinnituse määrus (Fahrzeuggenehmigungsverordnung) (BGBl. I, lk 126), viimati muudetud 23. märtsi 2017. aasta määruse (BGBl. I, lk 522) artikliga 7.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT 2007, L 263, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõidautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (ELT 2007, L 171, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Köln (Saksamaa) 23. oktoobril 2019 – The North of England P & I Association Ltd., ühtlasi Marine Shipping Mutual Insurance Company õigusjärglane versus Bundeszentralamt für Steuern

(kohtuasi C-786/19)

(2020/C 45/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: The North of England P & I Association Ltd., ühtlasi Marine Shipping Mutual Insurance Company õigusjärglane

Vastustaja: Bundeszentralamt für Steuern

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 88/357/EMÜ⁽¹⁾ artikli 2 punkti d teist taanet koostoimes sama direktiivi artikli 25 esimese lõigu esimese lausepoolega ja/või direktiivi 92/49/EMÜ⁽²⁾ artikli 46 lõikega 2 tuleb riski asukohaliikmesriigi kindlaksmääramisel tõlgendada nii, et selleks on merelaeva käitamise seotud riski maandamise korral riik, mille territooriumil on merelaev kantud ametlikku registrisse omandiõiguse tõendamise eesmärgil, või riik, mille riigilippu merelaev kannab?

⁽¹⁾ Teine nõukogu 22. juuni 1988. aasta direktiiv 88/357/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega nähakse ette sätted teenuste osutamise vabaduse tegeliku kasutamise hõlbustamiseks ja muudetakse direktiivi 73/239/EMÜ (EÜT 1988, L 172, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 198).

⁽²⁾ Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (EÜT 1992, L 228, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 346).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 29. oktoobril 2019 – Saksamaa Liitvabariik versus SpaceNet AG

(kohtuasi C-793/19)

(2020/C 45/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Saksamaa Liitvabariik

Vastustaja kassatsioonimenetluses: SpaceNet AG

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2002/58/EÜ⁽¹⁾ artiklit 15 tuleb, arvestades Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõiget 1 ühelt poolt ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta⁽²⁾ artiklit 6 ja Euroopa Liidu lepingu artiklit 4 teiselt poolt, tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis kohustavad üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutajaid säilitama nende teenuste lõppkasutajate liiklus- ja asukohaandmeid, kui

- see kohustus ei sea tingimuseks, et esineks konkreetne põhjus asukoha, ajalises või territoriaalses mõttes;
- andmete säilitamise kohustus üldkasutatavate telefoniteenuste osutamisel – sealhulgas lühi-, multimeedia- või muude sarnaste sõnumite ning vastamata või ebaõnnestunud kõnede edastamine – puudutab järgmisi andmeid:
  - telefoninumber või muu kasutajatunnus, millelt ja millele helistati, ning ümber- või edasisuunamise korral iga järgneva osaleja oma;
  - ühenduse alguse ja lõpu kuupäev ja kellaaeg ning – lühi-, multimeedia- või muu sarnase sõnumi edastamise puhul – asjaomase teate saatmise ja vastuvõtmise kellaajad ning aluseks olev ajavöönd;
  - teave kasutatud teenuse kohta, kui telefoniteenuse raames saab kasutada erinevaid teenuseid;
  - mobiilsete telefoniteenuste puhul lisaks
    - nende mobiiltelefonide, millelt ja millele helistati, abonentide rahvusvaheline tunnus;
    - selle lõppseadme, millelt ja millele helistati, rahvusvaheline tunnus;
    - teenuse esmakordse aktiveerimise kuupäev ja kellaaeg ning aluseks olev ajavöönd, kui teenuste eest on ette makstud;
    - nende tugijaamade tunnused, mida kasutati helistamisel ja kõne vastuvõtmisel side alustamise ajal;
  - interneti-telefoniteenuste puhul ka helistaja ja vastuvõtja internetiprotokolli aadressid ja kasutajatunnused;
- andmete säilitamise kohustus üldkasutatavate internetiühenduse teenuste osutamisel puudutab järgmisi andmeid:
  - abonentile interneti kasutamiseks antud internetiprotokolli aadress;
  - internetiühenduseks kasutatava ühenduse selge identifitseerimistunnus ning määratud kasutajatunnus;
  - internetiprotokolli aadressi kaudu interneti kasutamise alguse ja lõpu kuupäev ning kellaaeg ning aluseks olev ajavöönd;
  - mobiilside kasutamise korral internetiühenduse alustamiseks kasutatud tugijaama tunnus;

- säilitada ei või järgmisi andmeid:
  - side sisu,
  - andmed külastatud veebisaitide kohta,
  - e-posti teenuste andmed,
  - andmed, millel põhinevad ühendused teatavate isikute, asutuste ja organisatsioonidega ühiskondlikes või kiriklikes valdkondades;
- aeg, mille vältel võib asukohaandmeid, st kasutatud tugijaama tunnust säilitada, on neli nädalat ja ülejäänud andmete puhul kümme nädalat;
- on tagatud säilitatud andmete tõhus kaitse väärkasutuse ja mis tahes loata juurdepääsu eest ning
- säilitatud andmeid võib kasutada ainult selleks, et menetleda eriti raskeid kuritegusid ning vältida konkreetset ohtu inimeste tervisele, elule või vabadusele või riigi või liidumaa eksisteerimisele, välja arvatud abonendile interneti kasutamiseks antud internetiprotokolli aadress, mida on põhiandmete päringute raames lubatud kasutada selleks, et menetleda mis tahes kuritegusid, tagada avalik julgeolek ja avalik kord ning täita luureteenistuse ülesandeid?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT 2002, L 201, lk 37; ELT eriväljaanne L 3/29, lk 514), viimati muudetud direktiiviga 2009/136/EÜ (ELT 2009, L 337, lk 11).

(²) EÜT 2000, C 364, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 29. oktoobril 2019 – Saksamaa Liitvabariik versus Telekom Deutschland GmbH

(kohtuasi C-794/19)

(2020/C 45/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Saksamaa Liitvabariik

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Telekom Deutschland GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2002/58/EÜ⁽¹⁾ artiklit 15 tuleb, arvestades Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõiget 1 ühelt poolt ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta⁽²⁾ artiklit 6 ja Euroopa Liidu lepingu artiklit 4 teiselt poolt, tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis kohustavad üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutajaid säilitama nende teenuste lõppkasutajate liiklus- ja asukohaandmeid, kui

- see kohustus ei sea tingimuseks, et esineks konkreetne põhjus asukoha, ajalises või territoriaalses mõttes;
- andmete säilitamise kohustus üldkasutatavate telefoniteenuste osutamisel – sealhulgas lühi-, multimeedia- või muude sarnaste sõnumite ning vastamata või ebaõnnestunud kõnede edastamine – puudutab järgmisi andmeid:
  - telefoninumber või muu kasutajatunnus, millelt ja millele helistati, ning ümber- või edasisuunamise korral iga järgneva osaleja oma;
  - ühenduse alguse ja lõpu kuupäev ja kellaaeg ning – lühi-, multimeedia- või muu sarnase sõnumi edastamise puhul – asjaomase teate saatmise ja vastuvõtmise kellaajad ning aluseks olev ajavöönd;
  - teave kasutatud teenuse kohta, kui telefoniteenuse raames saab kasutada erinevaid teenuseid;
  - mobiilsete telefoniteenuste puhul lisaks
    - nende mobiiltelefonide, millelt ja millele helistati, abonentide rahvusvaheline tunnus;
    - selle lõppseadme, millelt ja millele helistati, rahvusvaheline tunnus;
    - teenuse esmakordse aktiveerimise kuupäev ja kellaaeg ning aluseks olev ajavöönd, kui teenuste eest on ette makstud;
    - nende tugijaamade tunnused, mida kasutati helistamisel ja kõne vastuvõtmisel side alustamise ajal;
  - interneti-telefoniteenuste puhul ka helistaja ja vastuvõtja internetiprotokolli aadressid ja kasutajatunnused;
- andmete säilitamise kohustus üldkasutatavate internetiühenduse teenuste osutamisel puudutab järgmisi andmeid:
  - abonentile interneti kasutamiseks antud internetiprotokolli aadress;
  - internetiühenduseks kasutatava ühenduse selge identifitseerimistunnus ning määratud kasutajatunnus;
  - internetiprotokolli aadressi kaudu interneti kasutamise alguse ja lõpu kuupäev ning kellaaeg ning aluseks olev ajavöönd;
  - mobiilside kasutamise korral internetiühenduse alustamiseks kasutatud tugijaama tunnus;

- säilitada ei või järgmisi andmeid:
  - side sisu,
  - andmed külastatud veebisaitide kohta,
  - e-posti teenuste andmed,
  - andmed, millel põhinevad ühendused teatavate isikute, asutuste ja organisatsioonidega ühiskondlikes või kiriklikes valdkondades;
- aeg, mille vältel võib asukohtaandmeid, st kasutatud tugijaama tunnust säilitada, on neli nädalat ja ülejäänud andmete puhul kümme nädalat;
- on tagatud säilitatud andmete tõhus kaitse väärkasutuse ja mis tahes loata juurdepääsu eest ning
- säilitatud andmeid võib kasutada ainult selleks, et menetleda eriti raskeid kuritegusid ning vältida konkreetset ohtu inimeste tervisele, elule või vabadusele või riigi või liidumaa eksisteerimisele, välja arvatud abonendile interneti kasutamiseks antud internetiprotokollide aadress, mida on põhiandmete päringute raames lubatud kasutada selleks, et menetleda mis tahes kuritegusid, tagada avalik julgeolek ja avalik kord ning täita luureteenistuse ülesandeid?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT 2002, L 201, lk 37; ELT eriväljaanne 13/29, lk 514), viimati muudetud direktiiviga 2009/136/EÜ (ELT 2009, L 337, lk 11).

(²) EÜT 2000, C 364, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 31. oktoobril 2019 – Äriühing Z versus Finanzamt Y

(kohtuasi C-802/19)

(2020/C 45/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Äriühing Z

Vastustaja: Finanzamt Y

Eelotsuse küsimused

1. Kas apteegil, kes tarnib ravimeid riiklikule haigekassale, on ravikindlustusega liitunud isikutele tehtava hinnaalanduse alusel, tuginedes Euroopa Liidu Kohtu 24. oktoobri 1996. aasta otsusele Elida Gibbs Ltd. (C-317/94, EU:C:1996:400), õigus vähendada käibemaksu arvutamisel aluseks võetavat maksustatavat väärtust?

2. Kui vastus on jaatav: Kas neutraalse maksustamise ja siseturul võrdse kohtlemise põhimõtetega on vastuolus, kui liikmesriigi residendist apteek saab käibemaksu arvutamisel aluseks võetavat maksustatavat väärtust vähendada, kuid teise liikmesriigi residendist apteek, kelle ühendusesisesed tarned liikmesriigi riiklikule haigekassale on maksuvabad, seda teha ei saa?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 31. oktoobril 2019 – BU versus Markt24 GmbH

(kohtuasi C-804/19)

(2020/C 45/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Salzburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: BU

Kostja: Markt24 GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EL) nr 1215/2012⁽¹⁾ artiklit 21 tuleb kohaldada töösuhte, mis tuleneb Austrias sõlmitud töölepingust, mille ese on Saksamaal töö tegemine, kuigi töö tegemiseks valmis olev töötaja viibis mitu kuud Austrias ega teinud tööd?

Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt

2. Kas määruse (EL) nr 1215/2012 artiklit 21 tuleb tõlgendada nii, et kohaldada võib sellist riigisisest õigusnormi nagu Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz'i (töö- ja sotsiaalkohtute seadus, ASGG) § 4 lõike 1 punkt a, mis võimaldab töötajale (soodsamat) hagi esitamist tema elukohas, kus ta elas töösuhte kehtivuse ajal või kus ta elas töösuhte lõppemisel??
3. Kas määruse (EL) nr 1215/2012 artiklit 21 tuleb tõlgendada nii, et kohaldada võib sellist riigisisest õigusnormi nagu ASGG § 4 lõike 1 punkt d, mis võimaldab töötajale (soodsamat) hagi esitamist kohas, kus tuleb maksta töötasu või kus see tuli maksta töösuhte lõppemisel?
4. Kui teisele ja kolmandale küsimusele tuleb vastata eitavalt
  - 4.1. Kas määruse (EL) nr 1215/2012 artiklit 21 tuleb tõlgendada nii, et töösuhte puhul, mille raames töötaja tööd ei teinud, tuleb hagi esitada liikmesriigis, kus töötaja viibis töö tegemiseks valmisoleku ajal?
  - 4.2. Kas määruse (EL) nr 1215/2012 artiklit 21 tuleb tõlgendada nii, et töösuhte puhul, mille raames töötaja tööd ei teinud, tuleb hagi esitada liikmesriigis, kus toimusid töölepingueelsed läbirääkimised ja sõlmiti tööleping, ka siis, kui töö tegemise kohana lepiti kokku teine liikmesriik või kui töö tegemine oli kavas teises liikmesriigis?

Kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt

5. Kas määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 tuleb kohaldada töösuhte, mis tuleneb Austrias sõlmitud töölepingust, mille ese on Saksamaal töö tegemine, kuigi töö tegemiseks valmis olev töötaja viibis mitu kuud Austrias ega teinud tööd, kui kohaldada saab sellist riigisisest õigusnormi nagu ASGG § 4 lõike 1 punkt a, mis võimaldab töötajale (soodsamat) hagi esitamist tema elukohas, kus ta elas töösuhte kehtivuse ajal või kus ta elas töösuhte lõppemisel, või sellist õigusnormi nagu ASGG § 4 lõike 1 punkt d, mis võimaldab töötajale (soodsamat) hagi esitamist kohas, kus tuleb maksta töötasu või kus see tuli maksta töösuhte lõppemisel?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Gera (Saksamaa) 4. novembril 2019 – DS versus Volkswagen AG

(kohtuasi C-808/19)

(2020/C 45/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Gera

Põhikohtuasja pooled

Hageja: DS

Kostja: Volkswagen AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas EG-FGV [EG-Fahrzeuggenehmigungsverordnung (EÜ-tüübikinnituse määrus)], (¹) § 6 lõiget 1 ja § 27 lõiget 1 ning direktiivi 2007/46/EÜ (²) artikli 18 lõiget 1 ja artikli 26 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tootja rikub kohustust esitada kehtiv tunnistus vastavalt EG-FGV § 6 lõikele 1 (või kohustust esitada vastavustunnistus vastavalt direktiivi 2007/46 artikli 18 lõikele 1), kui ta on sõidukisse paigaldanud lubamatu katkestusseadme määruse (EÜ) nr 715/2007 (³) artikli 5 lõike 2 ja artikli 3 punkti 10 tähenduses ning sellise sõiduki turule laskmine rikub keeldu lasta turule sõiduk, millel puudub kehtiv vastavustunnistus vastavalt EG-FGV § 27 lõikele 1 (või keeldu müüa sõidukit, millel puudub vastavustunnistus vastavalt direktiivi 2007/46 artikli 26 lõikele 1)?

Juhul kui vastus sellele küsimusele on jaatav:

- 1 a. Kas EG-FGV §-d 6 ja 27 ning direktiivi 2007/46 artikli 18 lõige 1, artikli 26 lõige 1 ja artikkel 46 järgivad eesmärki kaitsta ka lõpptarbijat ja – juhul, kui sõiduk müüakse edasi kasutatud sõidukite turul – eelkõige järgmist ostjat ning nimelt ka tema valikuvabadust ja vara? Kas kasutatud sõiduki ostmine, mis on turule lastud ilma kehtiva vastavustunnistusega, kuulub ohtude hulka, mille vältimiseks on kõnealused normid vastu võetud?

2. Kas määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 5 lõige 2 järgib eesmärki kaitsta ka lõpptarbijat ja – juhul, kui sõiduk müüakse edasi kasutatud sõidukite turul – eelkõige järgmist ostjat ning nimelt ka tema valikuvabadust ja vara? Kas lubamatu katkestusseadmega varustatud kasutatud sõiduki ostmine kuulub ohtude hulka, mille vältimiseks on kõnealune normi vastu võetud?
3. Kas EG-FGV § 6 ja 27 ning direktiivi 2007/46 artikli 18 lõiget 1, artikli 26 lõiget 1 ja artiklit 46 ning määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et nende normide rikkumise korral tuleb tervikuna või osaliselt (vajaduse korral: mil viisil ja millises ulatuses) loobuda lõpptarbijale makstava hüvitise vähendamisest sõiduki tegelikust kasutamisest tingitud väärtuse vähenemise võrra, kui lõpptarbija saab sellise rikkumise tõttu nõuda ja ka nõuab müügilepingu tagasitäitmist? Kas tõlgendust muudab see, kui rikkumisega kaasneb tüübikinnitusasutuste ja lõpptarbijate petmine, jättes neile mulje, et kõik tüübikinnituse andmise tingimused on täidetud ja sõiduki kasutamine liikluses on piiranguteta lubatud, ning rikkumise ja pettuse eesmärk on vähendada kulusid ja suurendada müügi käibe kasvatamise kaudu kasumit, saavutades pahaaimamatute klientide kulul samal ajal konkurentsieelis?

⁽¹⁾ 3. veebruari 2011. aasta EÜ-tüübikinnituse määrus (Fahrzeuggenehmigungsverordnung) (BGBl. I, lk 126), viimati muudetud 23. märtsi 2017. aasta määruse (BGBl. I, lk 522) artikliga 7.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT 2007, L 263, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (ELT 2007, L 171, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Gera (Saksamaa) 4. novembril 2019 – ER versus Volkswagen AG

(kohtuasi C-809/19)

(2020/C 45/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Gera

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ER

Kostja: Volkswagen AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas EG-FGV [EG-Fahrzeuggenehmigungsverordnung (EÜ-tüübikinnituse määrus)], ⁽¹⁾ § 6 lõiget 1 ja § 27 lõiget 1 ning direktiivi 2007/46/EÜ (?) artikli 18 lõiget 1 ja artikli 26 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tootja rikub kohustust esitada kehtiv tunnistus vastavalt EG-FGV § 6 lõikele 1 (või kohustust esitada vastavustunnistus vastavalt direktiivi 2007/46 artikli 18 lõikele 1), kui ta on sõidukisse paigaldanud lubamatu katkestusseadme määruse (EÜ) nr 715/2007 ⁽³⁾ artikli 5 lõike 2 ja artikli 3 punkti 10 tähenduses ning sellise sõiduki turule laskmine rikub keeldu lasta turule sõiduk, millel puudub kehtiv vastavustunnistus vastavalt EG-FGV § 27 lõikele 1 (või keeldu müüa sõidukit, millel puudub vastavustunnistus vastavalt direktiivi 2007/46 artikli 26 lõikele 1)?

Juhul kui vastus sellele küsimusele on jaatav:

- 1 a. Kas EG-FGV §-d 6 ja 27 ning direktiivi 2007/46 artikli 18 lõige 1, artikli 26 lõige 1 ja artikkel 46 järgivad eesmärki kaitsta ka lõpptarbijat ja – juhul, kui sõiduk müüakse edasi kasutatud sõidukite turul – eelkõige järgmist ostjat ning nimelt ka tema valikuvabadust ja vara? Kas kasutatud sõiduki ostmine, mis on turule lastud ilma kehtiva vastavustunnistusega, kuulub ohtude hulka, mille vältimiseks on kõnealused normid vastu võetud?

2. Kas määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 5 lõige 2 järgib eesmärki kaitsta ka lõpptarbijat ja – juhul, kui sõiduk müüakse edasi kasutatud sõidukite turul – eelkõige järgmist ostjat ning nimelt ka tema valikuvabadust ja vara? Kas lubamatu katkestusseadmega varustatud kasutatud sõiduki ostmise kuulub ohtude hulka, mille vältimiseks on kõnealune normi vastu võetud?
3. Kas EG-FGV § 6 ja 27 ning direktiivi 2007/46 artikli 18 lõiget 1, artikli 26 lõiget 1 ja artiklit 46 ning määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et nende normide rikkumise korral tuleb tervikuna või osaliselt (vajaduse korral: mil viisil ja millises ulatuses) loobuda lõpptarbijale makstava hüvitise vähendamisest sõiduki tegelikust kasutamisest tingitud väärtuse vähenemise võrra, kui lõpptarbija saab sellise rikkumise tõttu nõuda ja ka nõuab müügilepingu tagasitõimist? Kas tõlgendust muudab see, kui rikkumisega kaasneb tüübikinnitusasutuste ja lõpptarbijate petmine, jättes neile mulje, et kõik tüübikinnituse andmise tingimused on täidetud ja sõiduki kasutamine liikluses on piiranguteta lubatud, ning rikkumise ja pettuse eesmärk on vähendada kulusid ja suurendada müügikäibe kasvatamise kaudu kasumit, saavutades pahaaimamatute klientide kulul samal ajal konkurentsieelis?

-
- (¹) 3. veebruari 2011. aasta EÜ-tüübikinnituse määrus (Fahrzeuggenehmigungsverordnung) (BGBl. I, lk 126), viimati muudetud 23. märtsi 2017. aasta määruse (BGBl. I, lk 522) artikliga 7.
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT 2007, L 263, lk 1).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõidautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (ELT 2007, L 171, lk 1)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 5. novembril 2019 – QF versus Germanwings GmbH

(kohtuasi C-816/19)

(2020/C 45/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: QF

Kostja: Germanwings GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas tegutseva lennuettevõtja enda töötajate streik, mille on korraldanud ametiühing, on „erakorraline asjaolu“ määruse (EÜ) nr 261/2004 (¹) artikli 5 lõike 3 tähenduses?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnustatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Pontevedra (Hispaania) 13. novembril 2019 – D.A.T.A. jt versus Ryanair D.A.C.**(kohtuasi C-827/19)**

(2020/C 45/22)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Audiencia Provincial de Pontevedra

Põhikohtuasja pooled*Apellandid:* D.A.T.A., L.F.A., A.M.A.G., L.F.A., J.G.C., S.C.C., A.C.V., A.A.G., A.C.A., L.C.A., N.P.B. ja P.C.A.*Vastustaja apellatsioonimenetluses:* Ryanair D.A.C.**Eelotsuse küsimused**

1. Kas lennuettevõtja töötajate streigiõiguse kasutamist ametiühingu üleskutsel selleks, et nõuda töötingimuste parandamist – kui see ei ole tingitud tööandja mõnest varasemast otsusest, vaid töötajate nõudmis[t]est –, võib pidada „erakorraliseks asjaoluks“ määruse nr 261/20[0]4⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses või on see, vastupidi, lennuettevõtja tegevusalal tegutsemisele omane asjaolu?
2. Kas sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas on veoettevõtja kohustatud võtma seaduslikult lubatavaid meetmeid, ka siis, kui talle on streigiõiguse kasutamises seaduses nõutava tähtaja jooksul ette teatatud, nagu näiteks pakkuma lende teiste lennuettevõtjatega, mida streik ei puuduta?
3. Kas lennuettevõtja salongipersonali streigi pidamiseks „erakorraliseks asjaoluks“ määruse nr 261/20[0]4 artikli 5 lõike 3 tähenduses, on asjassepuutuv viis, kuidas streik lahendati, eelkõige, kui streik lahendati vastanduvate poolte vastastikuste järeleandmistel teel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tihendamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social no 41 de Madrid (Hispaania) 20. novembril 2019 – JL versus Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)**(kohtuasi C-841/19)**

(2020/C 45/23)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Juzgado de lo Social nº 41 de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Hageja: JL

Kostja: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 79/7⁽¹⁾ artikli 4 lõiget 1 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ⁽²⁾ artikli 2 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm, nagu on vaidluse all põhikohtuasjas ja mille kohaselt vähendatakse summat, mille FOGASA⁽³⁾ peab maksma osalise tööajaga töötajale, seetõttu, et selle töötaja põhitöötasu, mis on osalise töötaja töttu vähendatud, vähendatakse FOGASA vastutuse arvutamisel töötajate üldseaduse artikli 33 alusel osalise töötaja kohaldamisega veel kord, võrreldes sarnase täistööajaga töötajaga, kuna see õigusnorm kahjustab eriliselt naistöötajaid võrreldes meessoost töötajatega?

⁽¹⁾ Nõukogu 19. detsembri 1978. aasta direktiiv 79/7/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas (EÜT 1979, L 6, lk 24; ELT eriväljaanne 05/01, lk 215).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiiv 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (ELT 2006, L 204, lk 23).

⁽³⁾ Fondo de Garantía Salarial (palgatagatisfond).

19. novembril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(kohtuasi C-842/19)

(2020/C 45/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: W. Roels, A. Armenia)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole võtnud kõiki meetmeid selleks, et täita 12. aprilli 2018. aasta kohtuotsust kohtuasjas C-110/17: Euroopa Komisjon vs. Belgia, siis on Belgia Kuningriik rikkunud ELTL artikli 260 lõikest 1 talle tulenevaid kohustusi;
- mõista Belgia Kuningriigilt välja karistusmaks summas 22 076,55 eurot päevas iga eespool viidatud kohtuotsuse kohtuasjas C-110/17 täitmise viivitatud päeva eest alates päevast, mil tehakse kohtuotsus kohtuasjas C-110/17, kuni päevani, mil see kohtuotsus täidetakse;
- mõista Belgia Kuningriigilt välja kas minimaalne põhisumma 2 029 000 eurot või juhul, kui eelnimetatud minimaalset põhisummat ületatakse, põhisumma 4 905,90 eurot päevas alates päevast, mil kuulutati kohtuotsus eespool viidatud kohtuasjas C-110/17, kuni päevani, mil tehakse kohtuotsus käesolevas kohtuasjas või – kui see toimub varem – kuni päevani, mil kohtuotsus kohtuasjas C-110/17 täidetakse; summa tuleb tasuda komisjoni näidatud arvele;
- mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagis leiab komisjon, et Belgia Kuningriik ei ole võtnud meetmeid, et täita Euroopa Kohtu 12. aprilli 2018. aasta kohtuotsust.

Venezuela Bolívari Vabariigi 28. novembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 20. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-65/18: Venezuela versus nõukogu

(kohtuasi C-872/19 P)

(2020/C 45/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Venezuela Bolívari Vabariik (esindajad: *avvocato* L. Giuliano ja *avvocato* F. Di Gianni)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles sellega jäeti hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;
- tunnistada apellandi hagi vastuvõetavaks ja saata asi sisulise otsuse tegemiseks tagasi Üldkohtule; ning
- mõista käesoleva menetluse ja Üldkohtu menetlusega seotud kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant ühe väite, mis koosneb kolmest osast.

Üldkohus on valesti tõlgendanud ELTL artikli 263 neljandas lõigus sätestatud otsese puutumuse tingimust, arvestades kohtuotsust *Almaz-Antey*.

1. Üldkohus kasutas vale hindamismeetodit, hindamaks, kas Venezuela Bolívari Vabariik on vaidlustatud sätetest ⁽¹⁾ otseselt puudutatud.
2. Üldkohus on õigust valesti kohaldanud, kuna ta jättis tähelepanuta mõned käesoleva asja olulised asjaolud, kohaldades otsese puutumuse tingimust, nagu see on juurdunud kohtuotsuse *Almaz-Antey* põhjal.
3. Üldkohus jättis tähelepanuta vaidlustatud sätete faktilised tagajärjed Venezuela Bolívari Vabariigi jaoks.

⁽¹⁾ Nõukogu 13. novembri 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/2074 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Venezuelas (ELT 2017, L 295, lk 60).

Aeris Invest Sàrl 28. novembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 10. oktoobri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-599/18: Aeris Invest versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu

(kohtuasi C-874/19 P)

(2020/C 45/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Aeris Invest Sàrl (esindajad: advokaadid R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco)

Teine menetlusosaline: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Apellandi nõuded

Hageja palub Üldkohtul

- tühistada Üldkohtu 10. oktoobri 2019. aasta kohtumäärus Aeris Invest vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-599/18, EU:T:2019:740, osas, milles hagi tunnistati vastuvõetamatuks;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule otsuse tegemiseks, nii et ta oleks seotud Euroopa Kohtu otsuses lahendatud õigusküsimustega vastavalt selle poole nõuetele esimeses kohtuastmes; ja
- jätta kohtukulude kohta otsuse tegemine edaspidiseks.

Väited ja peamised argumendid

Esimeses väites märgib apellant, et vaidlustatud kohtumäärus rikub Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1), artiklit 20 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklit 47. Apellandi sõnul on Üldkohtus vaidlustatud aktil kohustuslikud õiguslikud tagajärjed, kuna lõplik hindamine on kriisilahendusotsuse lahutamatu osa.

Teises väites leiab apellant, et vaidlustatud otsus rikub harta artiklit 17. Vaidlustatud kohtumääruses antud tõlgendus määruse nr 806/2014 artikli 20 kohta on vastuolus omandiõigusega, kuna see võimaldab selle poole omandiõigusesse sekkuda ilma mingi hüvitusega.

Apellatsioonkaebuse kolmanda väite kohaselt rikub vaidlustatud kohtumäärus määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 11 punkti b. Pärast kriisilahendusotsuse vastuvõtmist ja aktsiate devalveerimist muudeti Banco Popolari endised aktsionärid üksuse võlausaldajateks. Sel viisil kohaldati endistele aktsionäridele määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 11 punkti b, kuna see norm sätestab kohustuse teha otsus „taastada võlausaldajate nõuded“ lõpliku hindamise alusel.

Lõpuks leiab apellant oma neljandas väites, et vaidlustatud kohtumääruses rikutakse määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikeid 11 ja 14 ning harta artiklit 41, kuna seal ei võeta arvesse seda, et vaidlustatud aktil on kohustuslikud õiguslikud tagajärjed selle poole suhtes, kuna see takistab AERIS-el saada värsket ja täielikku teavet sellise üksuse raamatupidamislokorra kohta, mille aktsiatest 3,45% kuulub AERIS-ele.

HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France'i 3. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 24. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-105/17: HSBC Holdings plc jt versus komisjon

(kohtuasi C-883/19 P)

(2020/C 45/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France (esindajad: K. Bacon, QC, *barrister* D. Bailey, *solicitor* M. Simpson, *avocate* C. Angeli, *avocate* M. Giner)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 24. septembri 2019. aasta kohtuotsuse HSBC Holdings plc jt vs. Euroopa Komisjon (T-105/17, EU:T:2019:675) resolutsiooni punkt 2;
- tühistada komisjoni 7. detsembril 2016. aasta otsuse C(2016) 8530 final, milles käsitletakse [ELTL] artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohast menetlust (juhtum AT.39914 – euro intressimäära tuletisinstrumendid) (¹), artikli 1 punkt b; teise võimalusena tühistada artikli 1 punkt b osas, milles viidatakse HSBC osalemisele ühes ja vältavas rikkumises pärast 19. märtsi 2007, ning
- mõista komisjonilt välja HSBC kohtuasja T-105/17 ja käesoleva apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide: Üldkohus rikkus õigusnormi seoses mõjuga, mida avaldas see, et komisjon rikkus olulisi menetlusnorme, st HSBC õigust süütuse presumptsiooni, hea halduse ja kaitseõiguste põhimõtetele.

Teine väide: Üldkohus rikkus õigusnormi, kuna ta kohaldas ELTL artikli 101 lõiget 1 valesti, kvalifitseerides 19. märtsi 2007. aasta manipuleerimise eesmärki, ja/või moonutas asjassepuutuvaid tõendeid.

Kolmas väide: Üldkohus rikkus õigusnormi, järeldades, et kaks arutelu olid eesmärgil põhinevad ELTL artikli 101 lõike 1 rikkumised. Täpsemalt tegi Üldkohus vea, kui ta leidis, et nende arutelude konkurentsi soosivat laadi sai ELTL artikli 101 lõike 1 alusel arvesse võtta ainult põhitehinguga seonduva piirangu või ELTL artikli 101 lõike 3 alusel tehtava hindamise raames.

Neljas väide: Üldkohtu järeldused 12. ja 16. veebruari 2007. aasta kahe arutelu kohta moonutasid ilmselgelt kohtule esitatud tõendeid.

Viies väide: Üldkohtu järelduses, et ühe ja vältava rikkumisega, mille ta oma kohtuotsuses kindlaks tegi, taotleti ühte eesmärki, on rikutud kahte õigusnormi: i) 27. märtsi 2007. aasta arutelu puudutavate faktiliste asjaolude ja tõendite ilmselge moonutamine, ja ii) õigusnormi rikkumine järelduses, et kahel mediaanhindu käsitleval arutelul oli üks eesmärk, mille Üldkohus kindlaks tegi.

Kuues väide: Üldkohus rikkus õigusnormi, leides, et HSBC osales ühes ja vältavas rikkumises, mis hõlmas tegevust, mida vaidlustatud otsuses ei ole määratletud HSBC rikkumisena.

(¹) ELT 2019, C 130, lk 4.

Fiat Chrysler Finance Europe'i 4. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 24. septembri 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-755/15 ja T-759/15: Luksemburg ja Fiat Chrysler Finance Europe versus komisjon

(kohtuasi C-885/19 P)

(2020/C 45/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Fiat Chrysler Finance Europe (esindajad: advokaadid J. Rodriguez, N. de Boynes, M. Engel ja G. Maisto)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Iirimaa

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 24. septembri 2019. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-755/15 ja T-759/15;
- tühistada komisjoni 21. oktoobri 2015. aasta vaidlustatud otsus ⁽¹⁾ vastavalt ELTL artikli 263 lõikele 4 või teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse, kui Euroopa Kohtul ei ole võimalik teha lõplikku otsust; ning
- mõista komisjonilt välja Fiat Chrysler Finance Europe'i kohtukulud vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 138 lõikele 1 ning artikli 184 lõigetele 1 ja 2 ning Fiat Chrysler Finance Europe'i esimese kohtuastme kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide: Üldkohtu analüüsiga selle kohta, kas Fiat Chrysler Finance Europe'ile anti hindasid käsitleva eelkõkkuleppega (edaspidi „eelkõkkulepe“) eelis, rikutakse ELTL artiklit 107, kuna i) Üldkohus kohaldas ebaõigesti õiguslikku kriteeriumi, mis võimaldab kindlaks teha, kas eelkõkkuleppes kinnitati meetodit, mis ületas kohaldatavat kaalutusõigust, ning ii) Üldkohus ei määratlenud nõuetekohaselt asjaomast ettevõtjat, kelle kasuks eelkõkkulepe tehti.

Teine väide: Üldkohtu analüüs komisjoni reaalturuväärtuse põhimõtte õigusliku aluse kohta on ebasobiv, vastuoluline ja sellega rikutakse üldpõhimõtet, mille kohaselt tuleb esitada piisavad ja sidusad põhjendused.

Kolmas väide: Üldkohus rikkus õiguskindluse aluspõhimõtet, kuna ta i) nõustus komisjoni ebaõigesti määratletud reaalturuväärtuse põhimõttega, kontrollimata selle ulatust ja sisu, ning ii) leidis, et eelkõkkuleppe suhtes on kohaldatav valikulisuse eeldus.

⁽¹⁾ Komisjoni 21. oktoobri 2015. aasta otsus (EL) 2016/2326 riigiabi SA.38375 (2014/C ex 2014/NN) kohta, mida Luksemburg andis Fiatile (teatavaks tehtud numbri C(2015) 7152 all) (ELT 2016, L 351, lk 1).

GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH 4. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 24. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-586/14 RENV: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings versus komisjon

(kohtuasi C-888/19 P)

(2020/C 45/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (esindaja: *solicitor* R. MacLean)

Teised menetlusosalised: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- lükata põhjendamata tõttu tagasi esimeses kohtuastmes esitatud hagi esimese väite teine alaväide sellisena, nagu seda on korratud vaidlustatud kohtuotsuses;
- teha ise sisuline otsus esimeses kohtuastmes esitatud hagi esimese väite teise alaväite kohta sellisena, nagu seda on korratud vaidlustatud kohtuotsuses;
- saata asi tagasi Üldkohtule, et see teeks otsuse apellandi ülejäänud väidete kohta, mis käsitlevad õigusnormi rikkumist; ja
- mõista apellandi käesoleva menetluse ja esimese kohtuastme menetluse kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandi nõuab vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist, esitades selle kohta kolm eraldiseisvat väidet.

Esimene väide: Üldkohus rikkus õigusnormi vaidlustatud kohtuotsuses dumpinguvastase algmääruse⁽¹⁾ artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandas taandes olevate omavahel seotud mõistete „oluline moonutus“ ja „finantsseisund“ tõlgendamisel ja kohaldamisel ning selle tagajärjel kandis tõendamiskoormuse turumajandusliku kohtlemise kohaldamisega seoses üle apellandilt komisjonile.

Teine väide: Üldkohus ei arvestanud kaalutlusruumiga, mis komisjonil on turumajandusliku kohtlemise kohaldamist puudutavate väidete üle otsustamisel ja asendas komisjoni hinnangu eksportiva tootja seisundile enda hinnanguga.

Kolmas väide: apellant palub tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punkti 1, sest sellekohast otsust tehes otsustas Üldkohus *ultra petita*.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

Euroopa Komisjoni 4. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 24. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-500/17: Hubei Xinyegang Special Tube versus komisjon

(kohtuasi C-891/19 P)

(2020/C 45/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Maxian Rusche ja N. Kuplewatzky)

Teised menetlusosalised: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Válcovny trub Chomutov a.s., Vallourec Deutschland GmbH

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- lükata õigusliku põhjendamatus e tõttu tagasi esimeses kohtuastmes esitatud hagi esimene ja teine väide;
- saata kohtuasi seoses esimeses kohtuastmes esitatud kolmanda ja neljanda väitega tagasi Üldkohtusse uueks arutamiseks;
- jätta otsuse tegemine esimese kohtuastme ja apellatsioonistme kohtukulude kandmise osas Üldkohtule tema lõplikus otsuses.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab kuus apellatsioonkaebuse väidet.

Esiteks sisaldavad kohtuotsuse punktid 59–67 mitut õigusnormi rikkumist. Konkreetselt tõlgendas Üldkohus vääralt alusmääruse⁽¹⁾ artikli 1 lõikeid 2 ja 4, artikli 3 lõikeid 3 ja 8 ning artiklit 4, kuna ta pidas kahes viimasena nimetatud sättes nõutavaks, et komisjon peab oma hinnamõju analüüsis võtma arvesse asjaomase kaubaturu segmenteeritust. Alusmääruse artikli 3 lõiked 2 ja 3 nõuavad siiski võrdlust samasuguse toote tasandil, nagu on määratletud alusmääruse artikli 1 lõikes 4, mitte aga niisugust üksikasjalikku hinnangut, nagu Üldkohus nõuab turusegmentide tasandil. Õiguslikud allikad, millele Üldkohus tugineb, ei toeta Üldkohtu seisukohta ja Üldkohus moonutab fakte, millel need allikad ja ka vaidlustatud määrus⁽²⁾ põhinevad. Lõpuks ja igal juhul puuduvad konkreetsed tegurid, mis õigustaks analüüsimist turusegmentide kaupa.

Teiseks tõlgendas Üldkohus vaidlustatud määrust kohtuotsuse punktides 59–67 vääralt või moonutas fakte seoses toote kontrollnumbrite kasutamisega komisjoni hinnamõju analüüsis. Toote kontrollnumbrite kasutamine sisaldab teatud tunnuseid nagu turusegmentid (ja paljud teised tegurid), mistõttu on loomulik, et mistahes hinnamõju analüüs, mille aluseks on selline toote kontrollnumbri struktuur, võtab neid tegureid arvesse. Seega ei olnud vaja teha sügavamalt hinnamõju analüüsi.

Kolmandaks eksis Üldkohus kohtuotsuse punktides 77–79, kui ta tõlgendas ELTL artiklit 296 ja moonutas tõendeid seoses turu segmentidel põhineva analüüsiga uurimise kestel ja vaidlustatud määrukses.

Neljandaks tõlgendab Üldkohus kohtuotsuse punktides 68–76 vääralt alusmääruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3, mis üksnes nõuavad dumpingipordi mõju tõestamist liidu tööstusele. Erinevalt Üldkohtu seisukohast ei puutu asjasse nende tooteliikide müügi mõju, mida valimisse kuuluvad eksportivad tootjad ei ekspordi.

Viiendaks ei ole kohtuotsuse punktides 67–76 arvesse võetud alusmääruse artikli 17 mõju, mis puudutab väljavõtetist uuringut, mistõttu kaotab see oma soovitava toime. Nendes punktides tehtud järeldus jätab kõrvale asjaolu, et väljavõtetise uuringu olemuslik mõju on see, et komisjon üksnes analüüsib väljavalitud Hiina eksportivaid tootjate impordi. Seega võib õiguspäraselt esineda müüki, mida ei hõlmata väljavõtetise uuringu tõttu. Samas ei sea see kõrvale mõju kahtluse alla sellise hinnamõju analüüsi õiguspärasust, mis põhineb vastavalt alusmääruse artiklile 17 saadud valimil.

Kuuendaks kvalifitseeris Üldkohus kohtuotsuse punktides 34, 35 ja 45 ümber talle esitatud esimese ja teise väite, toimides nii *ultra petita*. Üldkohus rikkus ka õigusnormi, kui ta määratles ekslikult kohtuliku kontrolli ulatuse, mida esimese ja teise väite suhtes võis kohaldada. Isegi, kui Üldkohtu poolt kehtestatud kontrollistandard on olemas, *quod non*, kvalifitseeris ta väärtalt või isegi moonutas fakte, millel komisjoni analüüs põhines.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21).

(²) Komisjoni 11. mai 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/804, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvabariigist pärit rauast (v.a malmist) või terasest (v.a roostevabast terasest) ümmarguse ristlõikega, üle 406,4 mm välisläbimõõduga õmblusteta torude impordi suhtes (ELT 2017, L 121, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovni sud (Horvaatia) 5. detsembril 2019 – Venemaa Föderatsioon

(kohtuasi C-897/19)

(2020/C 45/31)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovni sud

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

I. N.

Venemaa Föderatsioon

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikli 18 sätteid tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Liidu liikmesriik, kes teeb otsuse Euroopa Liitu mittekuuluva, kuid Schengeni alasse kuuluva riigi kodaniku väljaandmise kohta kolmandale riigile, on kohustatud teatama väljaandmistootlusest sellele Schengeni alasse kuuluvale riigile, kelle kodanik see isik on?
2. Kui vastus eelnevale küsimusele on jaatav ja kui Schengeni alasse kuuluv riik taotleb selle isiku talle üleandmist, et viia läbi menetlus, milleks väljaandmist taotleti, kas sellisel juhul tuleks isik sellele riigile Euroopa Liidu liikmesriikide ning Islandi ja Norra vahelist üleandmismenetlust käsitleva Euroopa Liidu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu alusel üle anda?

Euroopa Kohtu presidendi 21. oktoobri 2019. aasta määrus (Justice de paix du troisième canton de Charleroi eelotsusetaotlus - Belgia) – IZ versus Ryanair DAC

(kohtuasi C-735/18) ⁽¹⁾

(2020/C 45/32)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 44, 4.2.2019.

Euroopa Kohtu presidendi 18. novembri 2019. aasta määrus (Tribunal administratif de Paris' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – XS versus Recteur de l'académie de Paris

(kohtuasi C-281/19) ⁽¹⁾

(2020/C 45/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 187, 3.6.2019.

Euroopa Kohtu presidendi 26. novembri 2019. aasta määrus (Tribunal d'instance de Nice'i eelotsusetaotlus - Prantsusmaa) – VT, WU versus easyJet Airline Co. Ltd

(kohtuasi C-395/19) ⁽¹⁾

(2020/C 45/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 246, 22.7.2019.

ÜLDKOHUS

1. novembril 2019 esitatud hagi – John Wood Group jt versus komisjon

(kohtuasi T-749/19)

(2020/C 45/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: John Wood Group plc (Aberdeen, Ühendkuningriik), WGPSN (Holdings) Ltd (Aberdeen), Wood Group Investments Ltd (Aberdeen) ja Amec Foster Wheeler Ltd (Knutsford, Ühendkuningriik) (esindajad: *barrister* C. McDonnell, *solicitor* B. Goren, advokaat M. Peristeraki ja *solicitor* K. Desai)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- otsustada, et tegemist ei olnud ebaseadusliku riigiabiga, tühistada 2. aprilli 2019. aasta vaidlustatud otsuse C(2019) 2526 final, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisese rahastamisega seotud maksuvabastusega, artikkel 1 osas, milles sedastatakse ebaseadusliku riigiabi esinemine ning tühistada nõue, et Ühendkuningriigil tuleb tagasi nõuda väidetavalt ebaseaduslik riigiabi, mida hagejad on selle raames saanud (vaidlustatud otsuse artiklid 2 ja 3);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 2 ja 3 osas, milles kohustatakse Ühendkuningriiki hagejatelt väidetavat riigiabi tagasi nõudma; ja
- igal juhul mõista kõik hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on vääralt aru saanud Ühendkuningriigi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade kontekstist, eesmärgist ja toimimisest kauplemisega mitteseotud finantstulu käsitlemisel. Komisjoni järeldused vaidlustatud otsuses põhinevad ilmsel kumulatiivsetel vigadel. Eelkõige on komisjon teinud ilmseid vigu Ühendkuningriigi maksusüsteemi kui terviku ja välismaiste kontrollitavate äriühingute süsteemi eesmärkide mõistmisel, kontsernisese rahastamise maksuvabastuse täpse ulatuse osas ning kvalifitseeruvate laenusuhete määratlemisel.
2. Teine väide, et komisjon on vääralt tõlgendanud kontsernisese rahastamise maksuvabastust maksuvabastusena ja seetõttu eelisena. Kauplemisega mitteseotud finantstulu puhul kujutab kontsernisese rahastamise maksuvabastus endast maksustamissätet ja osa välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade piirangute määratlusest, mitte valikulist eelist. Komisjon ei ole esitanud ühtki kvantitatiivset analüüsi, mis näitaks, et tegu on eelisega ning kuna puuduvad veenvad tõendid selle kohta, et kõnealune meede kujutab endast eelist, on vaidlustatud otsus alusetu.

3. Kolmas väide, et komisjon on välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade mõju hindamiseks valesti määratlenud võrdlussüsteemi ning on väärtalt käsitanud välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevaid eeskirju eraldiseisvate eeskirjade kogumina Ühendkuningriigi üldisest äriühingute maksu süsteemist. Komisjon ei ole õigesti aru saanud välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade eesmärgist ega ole arvestanud Ühendkuningriigi kaalutlusruumi.
4. Neljas väide, et komisjon on näidanud oma riigiabi analüüsis ilmseid vigu ning on võrreldavuse küsimuse käsitlemisel kohaldanud väärasid kriteeriume. Komisjon ei ole tunnistanud erinevat ohutaset Ühendkuningriigi maksubaasile, kui tegu on laenamisega kontserni üksusele, mis on Ühendkuningriigis maksustatav ja laenamisega sellele kontserni üksusele, mis ei ole Ühendkuningriigis maksustatav, ning on ebamõistlikult järeldanud, et kontsernisisene laenamine on võrreldav laamisega kolmandale isikule.
5. Viies väide, et isegi kui oletada, et kõnealused välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevad meetmed kujutasid endast esmapilgul riigiabi ETL artikli 107 lõike 1 tähenduses, on vaidlustatud otsuses väärtalt esitatud järeldus, et puudub igasugune põhjendus, mida saaks kohaldada kaitsmaks kõnealuste meetmete kokkusobivust riigiabi eeskirjadega. Lisaks, vaidlustatud otsus on ebamõistlik ja vasturääkiv, kui võrd komisjon on õigesti nõustunud, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud sätted)) 9A. osa 9. peatükk on põhjendatud juhtudel, mil ainus põhjus kohaldada välismaiste kontrollitavate äriühingute maksu Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 5. peatüki alusel oleks „Ühendkuningriigiga seotud kapitali“ kriteerium, selle põhjal, et nimetatud kriteeriumi praktiline toimimine võib osutada ülemäära keeruliseks, kuid samal ajal ja asjakohast põhjendust esitamata väidab komisjon, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 9. peatükk ei ole kunagi põhjendatud juhtudel, mil võtmetöötajate funktsioonide kriteerium toob Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 5. peatüki alusel kaasa välismaiste kontrollitavate äriühingute maksu kohaldamise. Nimelt on võtmetöötajate funktsioonide kriteeriumi kohaldamine praktikas ülemäära keeruline, mistõttu oleks komisjon pidanud lugema Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 9. peatüki põhjendatuks ka selle kriteeriumi kontekstis ning seetõttu leidma, et tegemist ei ole riigiabiga.
6. Kuues väide, et kui vaidlustatud otsus jääb jõusse, siis selle täitmine väidetava riigiabi hagejatel tagasinõudmise kaudu rikub EL õiguse aluspõhimõtteid, seal hulgas asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust, olgu märgitud, et hagejate juhtumi puhul asuvad kõnealused välismaised kontrollitavad äriühingud teistes liikmesriikides.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsusest tulenev tagasinõudmise korraldus on põhjendamatu ja vastuolus liidu aluspõhimõtetega.
8. Kaheksas väide, et komisjon ei ole piisavalt põhjendanud vaidlustatud otsuses olulise tähtsusega asjaolusid nagu järeldus, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 5. peatüki kohast välismaiste kontrollitavate äriühingute maksu saab raskusteta või ebaproportsionaalse koormuseta kohaldada võtmetöötajate funktsioonide kriteeriumi kasutades.
9. Üheksas väide, et vaidlustatud otsus rikub ka hea halduse põhimõtet, mis nõuab, et komisjon võimaldaks oma haldusmenetluses läbipaistvust ja prognoositavust ning teeks oma otsused mõistliku aja jooksul. Mõistlikuks ei saa aga pidada seda, kui komisjonil võtab käesolevas asjas aega rohkem kui neli aastat, et teha menetluse algatamise otsus ning kui ta teeb lõpliku otsuse rohkem kui kuus aastat pärast vaidlusaluse meetme jõustumist.

8. novembril 2019 esitatud hagi – Rio Tinto European Holdings jt versus komisjon

(kohtuasi T-762/19)

(2020/C 45/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Rio Tinto European Holdings Ltd (London, Ühendkuningriik), Rio Tinto International Holdings Ltd (London) ja Rio Tinto Simfer UK Ltd (London) (esindajad: advokaadid N. Niejahr ja B. Hoorelbeke, *solicitor* A. Stratakis ja *solicitor* P. O’Gara)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019, L 216, lk 1) osas, milles väidetakse abi puhul on tegemist riigiabiga ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja milles kohustatakse seda koos intressidega teiste hulgas hagejalt tagasi nõudma;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 2, 3 ja 4, kuivõrd need näevad ette kohustuse nõuda kokkusobimatu abi koos intressidega tagasi teiste hulgas hagejatel;
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt ja jätta viimase kohtukulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud ELTL artikli 107 lõiget 1, kuna ta leidis, et väidetav abimeede annab valikulise eelise:
  - a) äriühingutele, kes kasutavad väikese riskiga kvalifitseeruvate laenusuhete puhul 75 % maksuvabastust, kuna komisjon on:
    - võrdlussüsteemina väärtelt määratlenud Ühendkuningriigi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevaid eeskirju;
    - rikkunud õigusnormi, kui leidis, et 75 %-line maksuvabastus kujutab endast erandit võrdlussüsteemist seetõttu, et:
      - (i) erandi tuvastamine põhineb ekslikult seadusandlikul meetodil;
      - (ii) võtmetöötajate funktsioonide kriteerium ei ole Ühendkuningriigi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade puhul keskne kriteerium; ja
      - (iii) kvalifitseeruvad ja mitte kvalifitseeruvad laenusuhted ei ole samas õiguslikus ja faktilises olukorras, ning igal juhul on rikkunud õigusnormi kui kohaldas analoogia alusel nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾ tingimusi või tugines neile põhjendamatult.
    - hinnanud väärtelt asjaolusid ja rikkunud õigusnormi, kui järeldas, et 75 %-line maksuvabastus ei ole põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega samamoodi nagu kontsernisese rahastamise maksuvabastus, mida kohaldatakse kauplemisega mitteseotud finantstulule, mis kuulub Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud sätted)) paragrahvi 371EC kohaldamisalasse.
  - b) äriühingutele, mis kasutavad vastavusse viidud intresside maksuvabastusi, kuna ta on
    - võrdlussüsteemina väärtelt määratlenud Ühendkuningriigi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevaid eeskirju;
    - rikkunud õigusnormi, kui leidis, et vastavusse viidud intresside maksuvabastus kujutab endast erandit maksu võrdlussüsteemist seetõttu, et:
      - (i) erandi tuvastamine põhineb ekslikult seadusandlikul meetodil ja võtmetöötajate funktsioonide kriteerium ei ole Ühendkuningriigi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade puhul keskne kriteerium;
      - (ii) maksumaksjad, kes kvalifitseeruvad vastavusse viidud intresside maksuvabastuse saamiseks, ei ole samasuguses faktilises ja õiguslikus olukorras nende maksumaksjatega, kes ei selliselt ei kvalifitseeru.
    - hinnanud väärtelt asjaolusid ja rikkunud õigusnormi, kui järeldas, et vastavusse viidud intresside maksuvabastus ei ole põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud ELTL artikli 107 lõiget 1, kuna ta ei tõendanud, et väidetav abimeede võis mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja ähvardas moonutada konkurentsi.

3. Kolmas väide, mis on esitatud teise võimalusena ja mille kohaselt on komisjon rikkunud ELTL artiklit 49, kuna ta kvalifitseeris väidetava abimeetme kokkusobimatuks riigiabiks, mis ei riku ELTL artikliga 49 tagatud asutamisevabadust.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud võrdse kohtlemise/diskrimineerimiskeelu aluspõhimõtet, kuna ta:
  - käsitles kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis on saadud kvalifitseeruvatest laenudest, samamoodi nagu kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis on saadud mittekvalifitseerivatest laenudest; ja
  - käsitles kontsernisese rahastamise maksuvabastust erinevalt olenevalt sellest, kas kauplemisega mitteseotud finantstulu kuulub Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB või 371EC kohaldamisalasse.
5. Viies väide, mis on esitatud teise võimalusena ja mille kohaselt on komisjon – isegi kui väidetav abimeede kuulub ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisalasse – rikkunud nõukogu määruse (EL) 2015/1589^(?) artikli 16 lõiget 1, kui kohustas väidetavalt kokkusobimatu abi summad väidetavast abimeetmest kasusaajatelt tagasi nõudma, kuna niisugune tagasinõudmine rikub EL õiguse üldpõhimõtteid nagu õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtte.

(¹) Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

(²) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

8. novembril 2019 esitatud hagi – Ultra Electronics Holdings jt versus komisjon

(kohtuasi T-763/19)

(2020/C 45/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Ultra Electronics Holdings plc (London, Ühendkuningriik), DF Group Ltd (London) ja Ultra Electronics Swiss Holdings Company Ltd (London) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019, L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hagejate asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49, või kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63; ja
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisese rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määratlemisel.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles vääralt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meetet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis vääralt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärtarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulu“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.
9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisises laenutegevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütarettevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisevabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hagejad esitavad (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümmes väide, et isegi kui vaidlustatud meede tõi kaasa riigiabikava (mida hagejad eitavad), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hagejate asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

8. novembril 2019 esitatud hagi – Keller Holdings versus komisjon**(kohtuasi T-764/19)**

(2020/C 45/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Keller Holdings Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019 L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hageja asutamisvabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49; ja
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisese rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määratlemisel.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles vääralt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meedet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis vääralt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.

7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärtarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulu“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.
9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisese laenutegevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütarettevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisvabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hageja esitab (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümmes väide, et isegi kui vaidlustatud meede töi kaasa riigiabikava (mida hageja eitab), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid, ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisvabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hageja asutamisvabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

8. novembril 2019 esitatud hagi – Genus Investments versus komisjon

(kohtuasi T-765/19)

(2020/C 45/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Genus Investments Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019 L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49; ja
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisisese rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määratlemisel.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles väärtelt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meetet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis väärtelt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulu“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.
9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisisese laenu tegevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.

10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütarettevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisevabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hageja esitab (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümnes väide, et isegi kui vaidlustatud meede tõi kaasa riigiabikava (mida hageja eitab), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

(¹) Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

(²) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

8. novembril 2019 esitatud hagi – Just Eat Holding versus komisjon

(kohtuasi T-766/19)

(2020/C 45/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Just Eat Holding Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisesse rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019 L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 või kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63; ja
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisisesse rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja ulatuses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määratlemisel.

3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles vääralt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meetet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis vääralt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärtarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulu“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.
9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisises laenutegevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütarettevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisevabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hageja esitab (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümmes väide, et isegi kui vaidlustatud meede tõi kaasa riigiabikava (mida hageja eitab), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

(¹) Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

(²) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

8. novembril 2019 esitatud hagi – Markit Group versus komisjon

(kohtuasi T-767/19)

(2020/C 45/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Markit Group Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisesega rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019 L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ETLT artiklis 49, ja
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisisesega rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ETLT artikli 107 lõike 1 tähenduses ja ulatuses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määramisel.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles väärtelt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meetmeid esmapilgul valikuliseks, kuna leidis väärtelt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulu“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.

9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisisese laenugevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütaretevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisevabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hageja esitab (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümmes väide, et isegi kui vaidlustatud meede tõi kaasa riigiabikava (mida hageja eitab), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

8. novembril 2019 esitatud hagi – Elementis versus komisjon

(kohtuasi T-768/19)

(2020/C 45/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Elementis Holdings Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019 L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49, ja
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisese rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ETL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja ulatuses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määratlemisel.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles väärtelt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meedet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis väärtelt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärtarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulu“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.
9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ETL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisese laenu tegevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütarettevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisevabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hageja esitab (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümnes väide, et isegi kui vaidlustatud meede tõi kaasa riigiabikava (mida hageja eitab), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

- (¹) Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).
- (²) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

8. novembril 2019 esitatud hagi – Informa jt versus komisjon

(kohtuasi T-769/19)

(2020/C 45/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Informa plc (London, Ühendkuningriik), Maypond Ltd (Dublin, Iirimaa), Tanahol Ltd (Dublin) ja Colonygrove Ltd (London) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019 L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hagejate asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja/või kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63, ning
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisese rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja ulatuses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määratlemisel.

3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles väärtalt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meetet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis väärtalt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärtarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulu“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.
9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisese laenu tegevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütarettevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisevabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hagejad esitavad (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümnnes väide, et isegi kui vaidlustatud meede tõi kaasa riigiabikava (mida hagejad eitavad), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentide äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hagejate asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

8. novembril 2019 esitatud hagi – Merlin UK Finco 1 jt versus komisjon**(kohtuasi T-770/19)**

(2020/C 45/44)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Merlin UK Finco 1 Ltd (Poole, Ühendkuningriik), Merlin UK Finco 2 Ltd (Poole), Charcoal Newco 1 Ltd (Poole) ja Charcoal Newco 1A Ltd (Poole) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019 L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hagejate asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 või kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63, ja
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad tüksteist väideteid.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisisese rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja ulatuses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määratlemisel.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles väärtalt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meedet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis väärtalt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164 (¹), samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärtarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulu“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.

9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisese laenu tegevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütarettevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisevabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hagejad esitavad (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümmes väide, et isegi kui vaidlustatud meede tõi kaasa riigiabikava (mida hagejad eitavad), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hagejate asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

11. novembril 2019 esitatud hagi – Experian Finance 2012 versus komisjon

(kohtuasi T-771/19)

(2020/C 45/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Experian Finance 2012 Ltd (Nottingham, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019 L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49, ja
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisese rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ETL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja ulatuses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määratlemisel.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles väärtelt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmset hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmset hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meetet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis väärtelt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigijabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärtarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulud“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.
9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ETL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisese laenuvõtmisega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütarettevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisevabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hageja esitab (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümnes väide, et isegi kui vaidlustatud meede töi kaasa riigiabikava (mida hageja eitab), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

(¹) Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

(²) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

11. novembril 2019 esitatud hagi – William Grant & Sons ja William Grant & Sons Investments versus komisjon

(kohtuasi T-772/19)

(2020/C 45/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: William Grant & Sons Ltd (Dufftown, Ühendkuningriik) ja William Grant & Sons Investments (Dufftown) (esindajad: *barrister* C. McDonnell, *solicitor* B. Goren, advokaat M. Peristeraki ja *solicitor* K. Desai)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- otsustada, et tegemist ei olnud ebaseadusliku riigiabiga, tühistada 2. aprilli 2019. aasta vaidlustatud otsuse C(2019) 2526 final, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisese rahastamisega seotud maksuvabastusega, artikkel 1 osas, milles sedastatakse ebaseadusliku riigiabi esinemine ning tühistada nõue, et Ühendkuningriigil tuleb tagasi nõuda väidetavalt ebaseaduslik riigiabi, mida hagejad on selle raames saanud (vaidlustatud otsuse artiklid 2 ja 3);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 2 ja 3 osas, milles kohustatakse Ühendkuningriiki hagejatelt väidetavat riigiabi tagasi nõudma; ja
- igal juhul mõista kõik hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on väärt aru saanud Ühendkuningriigi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade kontekstist, eesmärgist ja toimimisest kauplemisega mitteseotud finantstulu käsitlemisel. Komisjoni järeldused vaidlustatud otsuses põhinevad ilmsel kumulatiivsetel vigadel. Eelkõige on komisjon teinud ilmseid vigu Ühendkuningriigi maksusüsteemi kui terviku ja välismaiste kontrollitavate äriühingute süsteemi eesmärkide mõistmisel, kontsernisese rahastamise maksuvabastuse täpse ulatuse osas ning kvalifitseerivate laenusuhete määratlemisel.
2. Teine väide, et komisjon on väärt tõlgendanud kontsernisese rahastamise maksuvabastust maksuvabastusena ja seetõttu eelisena. Kauplemisega mitteseotud finantstulu puhul kujutab kontsernisese rahastamise maksuvabastus endast maksustamissätet ja osa välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade piirangute määratlusest, mitte valikulist

eelist. Komisjon ei ole esitanud ühtki kvantitatiivset analüüsi, mis näitaks, et tegu on eelisega ning kuna puuduvad veenvad tõendid selle kohta, et kõnealune meede kujutab endast eelist, on vaidlustatud otsus alusetu.

3. Kolmas väide, et komisjon on välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade mõju hindamiseks valesti määratlenud võrdlussüsteemi ning on väärtalt käsitanud välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevaid eeskirju eraldiseisvate eeskirjade kogumina Ühendkuningriigi üldisest äriühingute maksu süsteemist. Komisjon ei ole õigesti aru saanud välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade eesmärgist ega ole arvestanud Ühendkuningriigi kaalutusruumi.
4. Neljas väide, et komisjon on näidanud oma riigiabi analüüsis ilmseid vigu ning on võrreldavuse küsimuse käsitlemisel kohaldanud väärasid kriteeriume. Komisjon ei ole tunnistanud erinevat ohutaset Ühendkuningriigi maksubaasile, kui tegu on laenamisega kontserni üksusele, mis on Ühendkuningriigis maksustatav ja laenamisega sellele kontserni üksusele, mis ei ole Ühendkuningriigis maksustatav, ning on ebamõistlikult järeldanud, et kontsernisine laenamine on võrreldav laenamisega kolmandale isikule.
5. Viies väide, et isegi kui oletada, et kõnealused välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevad meetmed kujutasid endast esmapilgul riigiabi ETLT artikli 107 lõike 1 tähenduses, on vaidlustatud otsuses väärtalt esitatud järeldus, et puudub igasugune põhjendus, mida saaks kohaldada kaitsmaks kõnealuste meetmete kokkusobivust riigiabi eeskirjadega. Lisaks on vaidlustatud otsus ebamõistlik ja vasturääkiv, kui võrd komisjon on õigesti nõustunud, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud sätted)) 9A. osa 9. peatükk on põhjendatud juhtudel, mil ainus põhjus kohaldada välismaiste kontrollitavate äriühingute maksu Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 5. peatüki alusel oleks „Ühendkuningriigiga seotud kapitali“ kriteerium, selle põhjal, et nimetatud kriteeriumi praktiline toimimine võib osutada ülemäära keeruliseks, kuid samal ajal ja asjakohast põhjendust esitamata väidab komisjon, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 9. peatükk ei ole kunagi põhjendatud juhtudel, mil võtmetöötajate funktsioonide kriteerium toob Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 5. peatüki alusel kaasa välismaiste kontrollitavate äriühingute maksu kohaldamise. Nimelt on võtmetöötajate funktsioonide kriteeriumi kohaldamine praktikas ülemäära keeruline, mistõttu oleks komisjon pidanud lugema Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 9. peatüki põhjendatuks ka selle kriteeriumi kontekstis ning seetõttu leidma, et tegemist ei ole riigiabiga.
6. Kuues väide, et kui vaidlustatud otsus jääb jõusse, siis selle täitmine väidetava riigiabi hagejatel tagasinõudmise kaudu rikub EL õiguse aluspõhimõtteid, seal hulgas asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust, olgu märgitud, et hagejate juhtumi puhul asuvad kõnealused välismaised kontrollitavad äriühingud teistes liikmesriikides.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsusest tulenev tagasinõudmise korraldus on põhjendamatu ja vastuolus liidu aluspõhimõtetega.
8. Kaheksas väide, et komisjon ei ole piisavalt põhjendanud vaidlustatud otsuses olulise tähtsusega asjaolusid nagu järeldus, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 5. peatüki kohast välismaiste kontrollitavate äriühingute maksu saab raskusteta või ebaproportsionaalse koormuseta kohaldada võtmetöötajate funktsioonide kriteeriumi kasutades.
9. Üheksas väide, et vaidlustatud otsus rikub ka hea halduse põhimõtet, mis nõuab, et komisjon võimaldaks oma haldusmenetluses läbipaistvust ja prognoositavust ning teeks oma otsused mõistliku aja jooksul. Mõistlikuks ei saa aga pidada seda, kui komisjonil võtab käesolevas asjas aega rohkem kui neli aastat, et teha menetluse algatamise otsus ning kui ta teeb lõpliku otsuse rohkem kui kuus aastat pärast vaidlustaluse meetme jõustumist.

11. novembril 2019 esitatud hagi – BAE Systems versus komisjon

(kohtuasi T-773/19)

(2020/C 45/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: BAE Systems plc (London, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaat N. Gràcia Malfeito, *solicitor* W. Leslie ja advokaat I. Lunneryd)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastusega;
- igal juhul mõista kõik hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja on teinud ilmse hindamisvea kui otsustas, et asjakohaseks võrdlussüsteemiks on välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevad eeskirjad, mitte aga Ühendkuningriigi äriühingute tulumaksustamise süsteem. Nimelt kohaldas komisjon oma järelduses, et võrdlussüsteemiks on Ühendkuningriigi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevad eeskirjad, valesti Euroopa Liidu kohtute praktikat. Komisjon oleks pidanud selle asemel järeldama, et asjakohaseks võrdlussüsteemiks on Ühendkuningriigi äriühingute tulumaksustamise süsteem ning välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevad eeskirjad on selle loomulik ja lahutamatu osa.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja teinud ilmse hindamisvea võrdlussüsteemi eesmärkidega seoses.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, teinud ilmse hindamisvea ja on jätnud põhjendamata järelduse, et kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastus kujutab endast valikulist erandit võrdlussüsteemist, ning eriti selle, et ettevõtjad, kes saavad muud liiki kauplemisega mitteseotud tulu, on sarnases õiguslikus ja faktilises olukorras nagu need ettevõtjad, kes saavad kauplemisega mitteseotud tulu kvalifitseeruvatest laenudest. Komisjon nimelt järeldas vääralt, et nn ülespoole suunatud laenudest ja rahakarpidest saadud kauplemisega mitteseotud finantstulu ei too kaasa märkimisväärset ja oluliselt suuremat kunstliku ümberpaigutamise riski kui kvalifitseeruvad laenud. Lisaks keskendus komisjon vääralt pigem kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastuse seadusandlikule meetodile kui selle tagajärgedele.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, teinud ilmse hindamisvea ja on jätnud põhjendamata järelduse, et kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastus ei ole võtmetöötajate funktsioonide kriteeriumiga seoses põhjendatud maksueeskirjade olemuse ja üldise ülesehitusega. Nimelt järeldas komisjon vääralt, et võtmetöötajate funktsioonide kriteeriumi kohaldamisega kaasnev halduskoormus ei põhjenda kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastust ning et kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastus ei ole põhjendatud vajadusega tagada vastavus EL toimimise lepingus sätestatud vabadustele.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja teinud ilmse hindamisvea ETL artikliga 107 nõutava eelise olemasolu osas. Komisjoni hinnang põhineb alusetutel väidetest ning ta ei ole tegelikult tõendanud, et tegemist on eelise, vaid ta pelgalt sätestas, et teatud asjaoludel võib eelis esineda.

---

12. novembril 2019 esitatud hagi – FA Sub 3 versus komisjon

(kohtuasi T-774/19)

(2020/C 45/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: FA Sub 3Ltd (Tortola, Briti Neitsisaared) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019 L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hagejate asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 või kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63, ja
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisisese rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja ulatuses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määratlemisel.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja teinud ilmse hindamisvea, kui määratles vääralt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnorme ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnorme ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meedet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis vääralt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmseid hindamisvigu, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulud“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.
9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisisese laenutegevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.

10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütarettevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisvabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hageja esitab (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümnes väide, et isegi kui vaidlustatud meede tõi kaasa riigiabikava (mida hageja eitab), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

(¹) Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

(²) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

12. novembril 2019 esitatud hagi – Sheldon ja Kingfisher International versus komisjon

(kohtuasi T-775/19)

(2020/C 45/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Sheldon Holdings Ltd (London, Ühendkuningriik) ja Kingfisher International Holdings Ltd (London) (esindajad: advokaadid G. Motta ja N. Baeten)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- i. tühistada tervenisti komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019, L 216, lk 1);
- ii. teise võimalusena tühistada komisjoni otsus (EL) 2019/1352 osas, milles järeldatakse, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahv 371ID kujutab endast ebaseaduslikku riigiabi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses;
- iii. kolmanda võimalusena tühistada komisjoni otsuse (EL) 2019/1352 artiklid 2, 3 ja 4;
- iv. igal juhul mõista kõik käesoleva hagi seotud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on valikulisuse analüüsimiseks valinud sobimatu võrdlussüsteemi. Arvestades asjakohast võrdlussüsteemi, ei ole kontsernisisesega rahastamisega seotud maksuvabastus (edaspidi „vaidlustatud meede“) erand ega valikuline.
2. Teine väide, et komisjon on täiesti valesti aru saanud tema valitud võrdlussüsteemi peamise eesmärgi olemusest ning ta ei ole arvesse võtnud selle süsteemi kõiki eesmäärke, mille tulemusel kohaldas ta puudulikku ja hüpoteetilist võrdlussüsteemi.
3. Kolmas väide, et komisjon hindas täiesti valesti vaidlustatud meetme rolli, nähtavasti seadusandliku meetodi asjakohatul alusel. Vaidlustatud meetme nõuetekohaselt tõlgendamisel ei ole vaidlustatud meede erand komisjoni valitud võrdlussüsteemist.
4. Neljas väide, et komisjon järeltas väärtelt, et vaidlustatud meede tegi vahet ettevõtjatel, kes tema valitud võrdlussüsteemi eesmäärke silmas pidades olid sarnases olukorras.
5. Viies väide, et komisjon ei tunnistanud, et vaidlustatud meede ei kujuta endast valikulist eelist, kuna see tuleneb komisjoni valitud võrdlussüsteemi juhtpõhimõtetest ja olemusest ning on lahutamatu seotud mehhanism, mis on vajalik selle süsteemi toimimiseks ja tõhususeks.
6. Kuues väide, et komisjoni otsus ületab tema pädevust riigiabi valdkonnas ning läheb vastuollu Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
7. Seitsmes väide, et komisjoni tegevus vaidlustatud meetme uurimisel rikkus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 lõiget 2 ja määruse (EL) 2015/1589⁽¹⁾ artiklit 6, samuti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 sätestatud hea halduse kohustust.
8. Kaheksas väide, et komisjon on rikkunud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 296 sätestatud põhjendamiskohustust.
9. Üheksas väide, et komisjon ei tunnistanud, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahv 371ID oli täielikult põhjendatud ega kujutanud endast valikulist eelist.
10. Kümnes väide, et lähtudes kohtuotsusest Cadbury Schweppes (C-196/04)⁽²⁾ ei oleks tagasinõudmise korraldust pidanud andma, kuna see rikub asutamisevabadust käsitlevaid EL õiguse üldpõhimõtteid.
11. Üheteistkümmes väide, et tagasinõudmise korraldust ei oleks pidanud andma, kuna komisjoni tagasinõudmise korraldused on *ultra vires* ja rikuvad ebaseaduslikku riigiabi käsitlevaid EL õiguse üldpõhimõtteid.

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

⁽²⁾ Euroopa Kohtu 12. septembri 2006. aasta otsus, Cadbury Schweppes plc ja Cadbury Schweppes Overseas Ltd vs. Commissioners of Inland Revenue (kohtuasi C-196/04, EU:C:2006:554).

12. novembril 2019 esitatud hagi – JIB Overseas versus komisjon**(kohtuasi T-776/19)**

(2020/C 45/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: JIB Overseas Holdings Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisesega rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019, L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hageja asutamisvabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49, ja
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisisesega rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja ulatuses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määratlemisel.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles väärtelt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meedet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis väärtelt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.

8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulu“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.
9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisises laenutegevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütaretevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisevabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hageja esitab (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümnes väide, et isegi kui vaidlustatud meede tõi kaasa riigibikava (mida hageja eitab), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

---

(1) Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

(2) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

---

12. novembril 2019 esitatud hagi – RDI Reit versus komisjon

(kohtuasi T-778/19)

(2020/C 45/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: RDI Reit plc (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *barrister* C. McDonnell, *solicitor* B. Goren, advokaat M. Peristeraki ja *solicitor* K. Desai)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- otsustada, et tegemist ei olnud ebaseadusliku riigiabiga, tühistada 2. aprilli 2019. aasta vaidlustatud otsuse C(2019) 2526 final, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastusega, artikkel 1 osas, milles sedastatakse ebaseadusliku riigiabi esinemine ning tühistada nõue, et Ühendkuningriigil tuleb tagasi nõuda väidetavalt ebaseaduslik riigiabi, mida hageja on selle raames saanud (vaidlustatud otsuse artiklid 2 ja 3);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 2 ja 3 osas, milles kohustatakse Ühendkuningriiki hagejalt väidetavat riigiabi tagasi nõudma; ja
- igal juhul mõista kõik hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on vääralt aru saanud Ühendkuningriigi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade kontekstist, eesmärgist ja toimimisest kauplemisega mitteseotud finantstulu käsitlemisel. Komisjoni järeldused vaidlustatud otsuses põhinevad ilmsetel kumulatiivsetel vigadel. Eelkõige on komisjon teinud ilmseid vigu Ühendkuningriigi maksusüsteemi kui terviku ja välismaiste kontrollitavate äriühingute süsteemi eesmärkide mõistmisel, kontsernisisese rahastamise maksuvabastuse täpse ulatuse osas ning kvalifitseerivate laenusuhete määramisel.
2. Teine väide, et komisjon on vääralt tõlgendanud kontsernisisese rahastamise maksuvabastust maksuvabastusena ja seetõttu eelisena. Kauplemisega mitteseotud finantstulu puhul kujutab kontsernisisese rahastamise maksuvabastus endast maksustamissätet ja osa välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade piirangute määratlusest, mitte valikulist eelist. Komisjon ei ole esitanud ühtki kvantitatiivset analüüsi, mis näitaks, et tegu on eelisega ning kuna puuduvad veenvad tõendid selle kohta, et kõnealune meede kujutab endast eelist, on vaidlustatud otsus alusetu.
3. Kolmas väide, et komisjon on välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade mõju hindamiseks valesti määratlenud võrdlussüsteemi ning on vääralt käsitlenud välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevaid eeskirju eraldiseisvate eeskirjade kogumina Ühendkuningriigi üldisest äriühingute maksu süsteemist. Komisjon ei ole õigesti aru saanud välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade eesmärgist ega ole arvestanud Ühendkuningriigi kaalutlusruumi.
4. Neljas väide, et komisjon on näidanud oma riigiabi analüüsis ilmseid vigu ning on võrreldavuse küsimuse käsitlemisel kohaldanud väärased kriteeriume. Komisjon ei ole tunnistanud erinevat ohutaset Ühendkuningriigi maksubaasile, kui tegu on laenamisega kontserni üksusele, mis on Ühendkuningriigis maksustatav ja laenamisega sellele kontserni üksusele, mis ei ole Ühendkuningriigis maksustatav, ning on ebamõistlikult järeldanud, et kontsernisisene laenamine on võrreldav laenamisega kolmandale isikule.
5. Viies väide, et isegi kui oletada, et kõnealused välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevad meetmed kujutasid endast esmapilgul riigiabi ETL artikli 107 lõike 1 tähenduses, on vaidlustatud otsuses vääralt esitatud järeldus, et puudub igasugune põhjendus, mida saaks kohaldada kaitsmaks kõnealuste meetmete kokkusobivust riigiabi eeskirjadega. Lisaks, vaidlustatud otsus on ebamõistlik ja vasturääkiv, kui võrd komisjon on õigesti nõustunud, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud sätted)) 9A. osa 9. peatükk on põhjendatud juhtudel, mil ainus põhjus kohaldada välismaiste kontrollitavate äriühingute maksu Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 5. peatüki alusel oleks „Ühendkuningriigiga seotud kapitali“ kriteerium, selle põhjal, et nimetatud kriteeriumi praktiline toimimine võib osutada ülemäära keeruliseks, kuid samal ajal ja asjakohast põhjendust esitamata väidab komisjon, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 9. peatükk ei ole kunagi põhjendatud juhtudel, mil võtmetöötajate funktsioonide kriteerium toob Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 5. peatüki alusel kaasa välismaiste kontrollitavate äriühingute maksu kohaldamise. Nimelt on võtmetöötajate funktsioonide kriteeriumi kohaldamine praktikas ülemäära keeruline, mistõttu oleks komisjon pidanud lugema Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 9. peatüki põhjendatuks ka selle kriteeriumi kontekstis ning seetõttu leidma, et tegemist ei ole riigiabiga.

6. Kuues väide, et kui vaidlustatud otsus jääb jõusse, siis selle täitmine väidetava riigiabi hagejalt tagasinõudmise kaudu rikub EL õiguse aluspõhimõtteid, seal hulgas asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust, olgu märgitud, et hageja juhtumi puhul asuvad kõnealused välismaised kontrollitavad äriühingud teistes liikmesriikides.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsusest tulenev tagasinõudmise korraldus on põhjendamatu ja vastuolus liidu aluspõhimõttega.
8. Kaheksas väide, et komisjon ei ole piisavalt põhjendanud vaidlustatud otsuses olulise tähtsusega asjaolusid nagu järeldus, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 5. peatüki kohast välismaiste kontrollitavate äriühingute maksu saab raskusteta või ebaproportsionaalse koormuseta kohaldada võtmetöötajate funktsioonide kriteeriumi kasutades.
9. Üheksas väide, et vaidlustatud otsus rikub ka hea halduse põhimõtet, mis nõuab, et komisjon võimaldaks oma haldusmenetluses läbipaistvust ja prognoositavust ning teeks oma otsused mõistliku aja jooksul. Mõistlikuks ei saa aga pidada seda, kui komisjonil võtab käesolevas asjas aega rohkem kui neli aastat, et teha menetluse algatamise otsus ning kui ta teeb lõpliku otsuse rohkem kui kuus aastat pärast vaidlusaluse meetme jõustumist.

12. novembril 2019 esitatud hagi – Ashtead Financing versus komisjon

(kohtuasi T-779/19)

(2020/C 45/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ashtead Financing Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019, L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ETLT artiklis 49, ja
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisese rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ETLT artikli 107 lõike 1 tähenduses ja ulatuses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määratlemisel.

3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles väärtalt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meetet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis väärtalt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärtarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulu“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.
9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisisese laenu tegevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütarettevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisevabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hageja esitab (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümnend väide, et isegi kui vaidlustatud meede tõi kaasa riigiabi kava (mida hageja eitab), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamine ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

12. novembril 2019 esitatud hagi – Smith & Nephew USD ja Smith & Nephew USD One versus komisjon**(kohtuasi T-780/19)**

(2020/C 45/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Smith & Nephew USD Ltd (Watford, Ühendkuningriik) ja Smith & Nephew USD One Ltd (Watford) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019, L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hagejate asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 või kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63, ja
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisese rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja ulatuses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määratlemisel.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles väärtelt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meedet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis väärtelt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164 (!), samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.

8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulu“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.
9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisisesse laenutegevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütaretevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisevabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hagejad esitavad (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümnnes väide, et isegi kui vaidlustatud meede tõi kaasa riigiabikava (mida hagejad eitavad), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hagejate asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

12. novembril 2019 esitatud hagi – Rigid Plastic Containers Finance ja RPC Pisces Holdings versus komisjon

(kohtuasi T-781/19)

(2020/C 45/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Rigid Plastic Containers Finance Ltd (Rushden, Ühendkuningriik) ja RPC Pisces Holdings Ltd (Rushden) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakan-danud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019, L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hagejate asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49, ja
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisese rahas-tamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja ulatuses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüs-teemi määramisel.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles vääralt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meedet esma-pilgul valikuliseks, kuna leidis vääralt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsus-tas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate lae-nusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifit-seeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulud“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.
9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisese laenutegevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.

10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütarettevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisvabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hagejad esitavad (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümnes väide, et isegi kui vaidlustatud meede tõi kaasa riigiabikava (mida hagejad eitavad), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hagejate asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

(¹) Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

(²) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

8. novembril 2019 esitatud hagi – St Schrader Holding Company UK versus komisjon

(kohtuasi T-782/19)

(2020/C 45/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: St Schrader Holding Company UK Ltd (Swindon, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisesse rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019, L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49, ja
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisisesse rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja ulatuses.

2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määramisel.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles vääralt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meetet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis vääralt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärtarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulu“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.
9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisisese laenutegevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütarettevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisevabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hageja esitab (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümmes väide, et isegi kui vaidlustatud meede tõi kaasa riigiabikava (mida hageja eitab), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

12. novembril 2019 esitatud hagi – Royal Mail Investments versus komisjon**(kohtuasi T-783/19)**

(2020/C 45/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Royal Mail Investments Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* M. Whitehouse ja *solicitor* P. Halford)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastusega (ELT 2019 L 216, lk 1);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see rikub hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ETLT artiklis 49, ja
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontsernisisese rahastamise maksuvabastuse kord (edaspidi „vaidlustatud meede“) andis majandusliku eelise ETLT artikli 107 lõike 1 tähenduses ja ulatuses.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea „valikulisuse“ analüüsimiseks võrdlussüsteemi määramisel.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui määratles väärtelt või puudulikult tema valitud võrdlussüsteemi asjakohased eesmärgid, ega saanud neist õigesti aru.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui määratles vaidlustatud meetme sellisena, mis toob kaasa erandi tema valitud võrdlussüsteemist.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmseid hindamisvigu, kui pidas vaidlustatud meedet esmapilgul valikuliseks, kuna leidis väärtelt, et see tõi kaasa õiguslikult ja faktiliselt sarnases olukorras olevate ettevõtjate erineva kohtlemise.
6. Kuues väide, komisjon on rikkunud õigusnormi, kui võttis vaidlustatud meetme valikulisuse hindamisel arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, samas kui see õigusakt jõustus alles pärast selle ajavahemiku lõppu, mille vältel komisjon otsustas, et vaidlustatud meetmega kaasneb riigiabi.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsus kujutab endast komisjoni pädevuse väärarvitamist, olles vastuolus Ühendkuningriigi maksuautonoomiaga.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui leidis, et väidetav erand ei ole põhjendatav seoses kvalifitseeruvate laenusuhete raames teenitud kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis kuulub esmapilgul Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB (Ühendkuningriigis ellu viidav tegevus) kohaldamisalasse, maksustamisega. „Kvalifitseeruvate vahendite“ ja „vastavusse viidud intressitulu“ maksuvabastuste osas ei ole komisjoni otsuses nende õigustatuse või selle puudumise kohta samuti esitatud ühtki põhjendust.

9. Üheksas väide, et komisjoni tegevus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2, määruse (EL) 2015/1589⁽²⁾ artiklit 6 ja põhiõiguste harta artikli 41 kohast hea halduse kohustust. Täpsemalt ei ole komisjon menetluse algatamise otsuses välja toonud oma kahtlusi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID kohase 75 % maksuvabastuse põhjendatuse kohta, et ära hoida võtmetöötajate funktsioonide analüüsimise praktilisi raskusi seoses kontsernisese laenugevusega, nagu näiteks anda huvitatud pooltele võimalus esitada selle kohta märkusi; uurimise ajal ei palunud ta kordagi esitada huvitatud pooltel selle kohta märkusi, ning vaidlustatud otsuses jättis ta arvestamata need märkused, mida huvitatud pooled olid tegelikult esitanud. Järelikult on vaidlustatud otsus tühine.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et Ühendkuningriigi äriühingu välismaiste tütarettevõtjate tulu maksustamine „ainult sel määral, mil need tulud on seostatavad kodumaise vara ja tegevusega“, ei piira asutamisevabadust ning et vaidlustatud meede ei ole aluslepinguga ette nähtud vabaduste tagamiseks vajalik.

Hageja esitab (teise võimalusena) vaidlustatud otsuse artikli 2 tühistamise põhjendamiseks järgmise väite:

11. Üheteistkümnes väide, et isegi kui vaidlustatud meede töi kaasa riigiabi (mida hageja eitab), on komisjon rikkunud õigusnormi, kui leidis, et abi tagasinõudmine ei rikuks EL õiguse aluspõhimõtteid ning andis korralduse see tagasi nõuda hoolimata sellest, kas välismaiste kontrollitavate äriühingute asutamise ja nende poolt laenu andmisega kontserni mitteresidentidest äriühingutele kaasnes ka tegelikult asutamisevabaduse kasutamine või kapitali vaba liikumine. Konkreetsemalt rikuks käesolevas asjas abi tagasinõudmine hageja asutamisevabadust, mis on sätestatud ELTL artiklis 49 ja kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklis 63. Sellise rikkumise ulatuses tuleb vaidlustatud otsuse artiklis 2 ette nähtud tagasinõudmise korraldus tühistada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

12. novembril 2019 esitatud hagi – William Hill ja William Hill Organization versus komisjon

(kohtuasi T-784/19)

(2020/C 45/57)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: William Hill plc (London, Ühendkuningriik) ja William Hill Organization Ltd (London) (esindajad: *barrister* C. McDonnell, *solicitor* B. Goren, advokaat M. Peristeraki ja *solicitor* K. Desai)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- otsustada, et tegemist ei olnud ebaseadusliku riigiabiga, tühistada 2. aprilli 2019. aasta vaidlustatud otsuse C(2019) 2526 final, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisese rahastamisega seotud maksuvabastusega, artikkel 1 osas, milles sedastatakse ebaseadusliku riigiabi esinemine ning tühistada nõue, et Ühendkuningriigil tuleb tagasi nõuda väidetavalt ebaseaduslik riigiabi, mida hagejad on selle raames saanud (vaidlustatud otsuse artiklid 2 ja 3);

- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 2 ja 3 osas, milles kohustatakse Ühendkuningriiki hagejatelt väidetavat riigiabi tagasi nõudma; ja
- igal juhul mõista kõik hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on vääralt aru saanud Ühendkuningriigi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade kontekstist, eesmärgist ja toimimisest kauplemisega mitteseotud finantstulu käsitlemisel. Komisjoni järeldused vaidlustatud otsuses põhinevad ilmsel kumulatiivsetel vigadel. Eelkõige on komisjon teinud ilmseid vigu Ühendkuningriigi maksusüsteemi kui terviku ja välismaiste kontrollitavate äriühingute süsteemi eesmärkide mõistmisel, kontsernisiseses rahastamise maksuvabastuse täpse ulatuse osas ning kvalifitseeruvate laenusuhete määramisel.
2. Teine väide, et komisjon on vääralt tõlgendanud kontsernisiseses rahastamise maksuvabastust maksuvabastusena ja seetõttu eelisena. Kauplemisega mitteseotud finantstulu puhul kujutab kontsernisiseses rahastamise maksuvabastus endast maksustamissätet ja osa välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade piirangute määratlusest, mitte valikulist eelist. Komisjon ei ole esitanud ühtki kvantitatiivset analüüsi, mis näitaks, et tegu on eelisega ning kuna puuduvad veenvad tõendid selle kohta, et kõnealune meede kujutab endast eelist, on vaidlustatud otsus alusetu.
3. Kolmas väide, et komisjon on välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade mõju hindamiseks valesti määratlenud võrdlussüsteemi ning on vääralt käsitanud välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevaid eeskirju eraldiseisvate eeskirjade kogumina Ühendkuningriigi üldisest äriühingute maksu süsteemist. Komisjon ei ole õigesti aru saanud välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade eesmärgist ega ole arvestanud Ühendkuningriigi kaalutlusruumi.
4. Neljas väide, et komisjon on näidanud oma riigiabi analüüsis ilmseid vigu ning on võrreldavuse küsimuse käsitlemisel kohaldanud väärasid kriteeriume. Komisjon ei ole tunnistanud erinevat ohutaset Ühendkuningriigi maksubaasile, kui tegu on laenamisega kontserni üksusele, mis on Ühendkuningriigis maksustatav ja laenamisega sellele kontserni üksusele, mis ei ole Ühendkuningriigis maksustatav, ning on ebamõistlikult järeldanud, et kontsernisiseses laenamine on võrreldav laenamisega kolmandale isikule.
5. Viies väide, et isegi kui oletada, et kõnealused välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevad meetmed kujutasid endast esmapilgul riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, on vaidlustatud otsuses vääralt esitatud järeldus, et puudub igasugune põhjendus, mida saaks kohaldada kaitsmaks kõnealuste meetmete kokkusobivust riigiabi eeskirjadega. Lisaks, vaidlustatud otsus on ebamõistlik ja vasturääkiv, kui võrd komisjon on õigesti nõustunud, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud sätted)) 9A. osa 9. peatükk on põhjendatud juhtudel, mil ainus põhjus kohaldada välismaiste kontrollitavate äriühingute maksu Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 5. peatüki alusel oleks „Ühendkuningriigiga seotud kapitali“ kriteerium, selle põhjal, et nimetatud kriteeriumi praktiline toimimine võib osutada ülemäära keeruliseks, kuid samal ajal ja asjakohast põhjendust esitamata väidab komisjon, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 9. peatükk ei ole kunagi põhjendatud juhtudel, mil võtmetöötajate funktsioonide kriteerium toob Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 5. peatüki alusel kaasa välismaiste kontrollitavate äriühingute maksu kohaldamise. Nimelt on võtmetöötajate funktsioonide kriteeriumi kohaldamine praktikas ülemäära keeruline, mistõttu oleks komisjon pidanud lugema Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 9. peatüki põhjendatuks ka selle kriteeriumi kontekstis ning seetõttu leidma, et tegemist ei ole riigiabiga.
6. Kuues väide, et kui vaidlustatud otsus jääb jõusse, siis selle täitmine väidetava riigiabi hagejatelt tagasinõudmise kaudu rikub EL õiguse aluspõhimõtteid, seal hulgas asutamisvabadust ja teenuste osutamise vabadust, olgu märgitud, et hagejate juhtumi puhul asuvad kõnealused välismaised kontrollitavad äriühingud teistes liikmesriikides.
7. Seitsmes väide, et vaidlustatud otsusest tulenev tagasinõudmise korraldus on põhjendamatu ja vastuolus liidu aluspõhimõtetega.
8. Kaheksas väide, et komisjon ei ole piisavalt põhjendanud vaidlustatud otsuses olulise tähtsusega asjaolusid nagu järeldus, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 5. peatüki kohast välismaiste kontrollitavate äriühingute maksu saab raskusteta või ebaproportsionaalse koormuseta kohaldada võtmetöötajate funktsioonide kriteeriumi kasutades.
9. Üheksas väide, et vaidlustatud otsus rikub ka hea halduse põhimõtet, mis nõuab, et komisjon võimaldaks oma haldusmenetluses läbipaistvust ja prognoositavust ning teeks oma otsused mõistliku aja jooksul. Mõistlikuks ei saa aga pidada seda, kui komisjonil võtab käesolevas asjas aega rohkem kui neli aastat, et teha menetluse algatamise otsus ning kui ta teeb lõpliku otsuse rohkem kui kuus aastat pärast vaidlusaluse meetme jõustumist.

13. novembril 2019 esitatud hagi – Anglo American International versus komisjon**(kohtuasi T-785/19)**

(2020/C 45/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Anglo American International Holdings Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindaja: *solicitor* M. Anderson)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded**

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas täies ulatuses komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus;
- teise võimalusena, kui vaidlustatud otsust ei tühistata täies ulatuses, siis anda korraldus, et tagastamisele kuuluva abisumma kindlaksmääramisel tuleks kahjumit, maksuvähendusi või -vabastusi, millele hagejal oli õigus ajal, mil ta taotles kontsernisese rahastamise maksuvabastust, või millele hagejal oleks olnud sel ajal õigus, kui ta ei oleks kontsernisese rahastamise maksuvabastust taotlenud, kummalgi juhul arvesse võtta, isegi kui õigus kasutada seda kahjumit, maksuvähendusi või -vabastusi on käesolevaks hetkeks Ühendkuningriigi õiguse alusel aegunud ja olenemata sellest, kas need on automaatsed või mitte;
- igal juhul mõista hageja kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üheksa väidet.

1. Esimene väide, et kostja ei ole tõendanud, et kontsernisese rahastamise maksuvabastus kujutab endast eelist. Hageja väidab, et kostja ei ole tõendanud, et kontsernisese rahastamise maksuvabastus kujutab endast eelist iga kord, mil seda taotletakse.
2. Teine väide, et puudus igasugune sekkumine riigi poolt või riigi ressursside kaudu. Komisjon ei ole tõendanud, et kontsernisese rahastamise maksuvabastus tõi kindlasti kaasa Ühendkuningriigi äriühingu tulumaksukohustuse vähendamise.
3. Kolmas väide, et kontsernisese rahastamise maksuvabastus ei anna eelist teatavatele ettevõtjatele ega soodusta teatavate kaupade tootmist. Hageja väidab, et kostja on teinud vea, kuna esiteks määratles ta võrdlussüsteemi liiga kitsalt, piirdudes Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Ühendkuningriigi 2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud sätted)) 9A. osa sätetega, selle asemel, et kasutada Ühendkuningriigi äriühingu maksu süsteemi laiemalt; teiseks ta ei mõistnud, et 9A. osa 9. peatükk ei ole erand selle osa 5. peatükist, ning kolmandaks ei nõustunud, et isegi kui 9. peatükk on erand 5. peatükist, siis on see põhjendatud 9A. osa olemuse või üldise ülesehitusega.
4. Neljas väide, et kontsernisese rahastamise maksuvabastus ei mõjuta liikmesriikidevahelist kaubandust. Komisjon on hageja sõnul väärtalt järeldanud, et kontsernisese rahastamise maksuvabastus võib mõjutada rahvusvaheliste kontsernide valikut oma kontserniseste rahastamisfunktsioonide ja peakorteri asukoha osas ELis.
5. Viies väide, et kontsernisese rahastamise maksuvabastus ei moonuta ega ähvarda moonutada konkurentsi. Komisjon ei ole hageja kinnitusel tõendanud, et kontsernisese rahastamise maksuvabastuse taotlemine tõi kindlasti kaasa Ühendkuningriigi äriühingu tulumaksukohustuse vähendamise.
6. Kuues väide, et väidetava abi tagastamine oleks vastuolus EL õiguse üldpõhimõtetega. Hageja leiab, et 5. peatüki paragrahvis 371EB sätestatud võtmetöötajate funktsioonide kriteeriumi puhul puudub õiguskindlus, et Ühendkuningriigil oli hindamisruum selle ebakindluse kõrvaldamiseks ning et kostja on rikkunud kohustust põhjalikult analüüsida kõiki asjakohaseid tegureid. Kostja on abi tagastamist nõudes tegutsenud vastuolus nõukogu määruse (EL) 2015/1589 (1) artikli 16 lõikega 1, mis keelab abi tagastamise, kui see on vastuolus liidu õiguse üldpõhimõttega.

7. Seitsmes väide, et valikuline eelis oleks kõrvaldatud ning tagastamine ei oleks nõutav, kui Ühendkuningriik peaks tagasiulatuvalt laiendama kontsernisese rahastamise maksuvabastust eelnevatele laenuhingutele ja laenuhingutele kolmandate isikutega. Hageja väidab, et niisugune tegevus kõrvaldaks mis tahes valikulise eelise (eeldades hetkeks, et selline eelis eksisteerib) ja niisugusel juhul ei esineks ebaseaduslikku riigiabi, mis kuulub liidu õiguse alusel tagastamisele.
8. Kaheksas väide, et tagastamisele kuuluva abisumma kindlaksmääramisel oleks tulnud arvesse võtta kahjumit, maksuvähendusi- või vabastusi, millele hagejal oli õigus ajal, mil ta kontsernisese rahastamise maksuvabastust taotles, või millele tal oleks olnud sel ajal õigus, kui ta ei oleks seda taotlenud, isegi kui õigus kasutada sellist kahjumit, maksuvähendusi või -vabastusi on käesolevaks hetkeks Ühendkuningriigi õiguse alusel aegunud. Hageja väidab, et just selliselt on vaidlustatud otsuse põhjendust 203 õige tõlgendada, ent kuivõrd seda nii ei tehtud, on vaidlustatud otsus väär, kuna kahjumi, maksuvähenduste või -vabastuste arvesse võtmata jätmine toob kaasa abisumma ülehindamise, mis tekitab siseturul konkurentsimoonutuse.
9. Üheksas väide, et komisjon ei ole oma seisukohti kvalifitseeruvate vahendite maksuvabastusega ja vastavusse viidud intresside maksuvabastusega seoses põhjendanud ega viinud läbi kõikide asjakohaste tegurite põhjalikku analüüsi. Hageja leiab, et kostja ei ole teinud vahet 9. peatükis ette nähtud kolmel erineval maksuvabastusel, mis toimivad sõltumatult, ega mõistnud, et kvalifitseeruvate vahendite maksuvabastus ja vastavusse viidud intresside maksuvabastus ei ole võtmetöötajate funktsioonide kriteeriumi vahendajad ning et vastavusse viidud intresside maksuvabastuse esinemine 9. peatükis näitab, et kostja on väärtalt määratlenud võrdlussüsteemi liiga kitsalt, piirdudes 9A. osa eeskirjadega, selle asemel, et kasutada Ühendkuningriigi äriühingu maksu süsteemi laiemalt.

(¹) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

13. novembril 2019 esitatud hagi – Simfer Jersey versus komisjon

(kohtuasi T-786/19)

(2020/C 45/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Simfer Jersey Ltd (St Helier, Jersey) (esindajad: advokaadid N. Niejahr ja B. Hoorelbeke, *solicitor* A. Stratakis ja *solicitor* P. O'Gara)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisese rahastamisega seotud maksuvabastusega, osas, milles väidetava abi puhul on tegemist riigiabiga ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja milles kohustatakse seda koos intressidega teiste hulgas hagejalt tagasi nõudma;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 2, 3 ja 4, kuivõrd need näevad ette kohustuse nõuda kokkusobimatut abi koos intressidega tagasi teiste hulgas hagejalt;
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt ja jätta viimase kohtukulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud ELTL artikli 107 lõiget 1, kuna ta leidis, et väidetav abimeede annab valikulise eelise
  - a) äriühingutele, kes kasutavad väikese riskiga kvalifitseeruvate laenusuhete puhul 75 % maksuvabastust, kuna komisjon on:
    - võrdlussüsteemina vääralt määratlenud Ühendkuningriigi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevaid eeskirju ja rikkunud õigusnormi, kui leidis, et 75 %-line maksuvabastus kujutab endast erandit võrdlussüsteemist, seetõttu, et:
      - (i) erandi tuvastamine põhineb ekslikult seadusandlikul meetodil;
      - (ii) võtmetöötajate funktsioonide kriteerium ei ole Ühendkuningriigi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade puhul keskne kriteerium; ja
      - (iii) kvalifitseeruvad ja mitte kvalifitseeruvad laenusuhted ei ole samas õiguslikus ja faktilises olukorras, ning igal juhul on ta rikkunud õigusnormi kui kohaldas analoogia alusel nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164 (¹) tingimusi või tugines neile põhjendamatult.
    - hinnanud vääralt asjaolusid ja rikkunud õigusnormi, kui järeldas, et 75 %-line maksuvabastus ei ole põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega samamoodi nagu kontsernisese rahastamise maksuvabastus, mida kohaldatakse kauplemisega mitteseotud finantstulule, mis kuulub Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud sätted)) paragrahvi 371EC (Ühendkuningriigist pärinevad kapitaliinvesteeringud) kohaldamisalasse.
  - b) Äriühingutele, mis kasutavad vastavusse viidud intresside ja kvalifitseeruvate ressursside maksuvabastusi, kuna ta on
    - võrdlussüsteemina vääralt määratlenud Ühendkuningriigi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevaid eeskirju ja rikkunud õigusnormi, kui leidis, et vastavusse viidud intresside ja kvalifitseeruvate ressursside maksuvabastused kujutavad endast erandit maksu võrdlussüsteemist, seetõttu, et:
      - (i) erandi tuvastamine põhineb ekslikult seadusandlikul meetodil ja võtmetöötajate funktsioonide kriteerium ei ole Ühendkuningriigi välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjade puhul keskne kriteerium;
      - (ii) maksumaksjad, kes kvalifitseeruvad vastavusse viidud intresside ja kvalifitseeruvate ressursside maksuvabastuste saamiseks, ei ole samasuguses faktilises ja õiguslikus olukorras nende maksumaksjatega, kes sellist ei kvalifitseeru.
    - hinnanud vääralt asjaolusid ja rikkunud õigusnormi, kui järeldas, et vastavusse viidud intresside ja kvalifitseeruvate ressursside maksuvabastused ei ole põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud ELTL artikli 107 lõiget 1, kuna ta ei tõendanud, et väidetav abimeede võis mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja ähvardas moonutada konkurentsi.
3. Kolmas väide, mis on esitatud teise võimalusena ja mille kohaselt on komisjon rikkunud ELTL artiklit 49, kuna ta kvalifitseeris väidetava abimeetme kokkusobimatuks riigiabiks, mis ei riku ELTL artikliga 49 tagatud asutamisevabadust.

4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud võrdse kohtlemise/diskrimineerimiskeelu põhimõtteid, kuna ta käsitles kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis on saadud kvalifitseeruvatest laenudest, samamoodi nagu kauplemisega mitteseotud finantstulu, mis on saadud mittekvalifitseerivatest laenudest; ja käsitles kontsernisese rahastamise maksuvabastust erinevalt olenevalt sellest, kas kauplemisega mitteseotud finantstulu kuulub Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371EB või paragrahvi 371EC kohaldamisalasse.
5. Viies väide, mis on esitatud teise võimalusena ja mille kohaselt on komisjon – isegi kui väidetav abimeede kuulub ETLT artikli 107 lõike 1 kohaldamisalasse – rikkunud menetlust korraldava määruse ⁽¹⁾ artikli 16 lõiget 1, kui kohustas väidetavalt kokkusobimatu abi summad väidetava abi saajatelt tagasi nõudma, kuna niisugune tagasinõudmine rikub EL õiguse üldpõhimõtteid nagu õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtte.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

13. novembril 2019 esitatud hagi – The Sage Group jt versus komisjon

(kohtuasi T-787/19)

(2020/C 45/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: The Sage Group plc (Newcastle Upon Tyne, Ühendkuningriik), Sage Treasury Company Ltd (Newcastle Upon Tyne), Sage Irish Investments One Ltd (Newcastle Upon Tyne) ja Sage Irish Investments Two Ltd (Newcastle Upon Tyne) (esindajad: *solicitor* J. Lesar ja K. Beal, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2526 (final), mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisese rahastamisega seotud maksuvabastusega;
- igal juhul mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on vääralt kohaldanud ETLT artikli 107 lõiget 1 ja/või on maksustamiskorra analüüsimiseks teinud võrdlussüsteemi valikus ilmse hindamisvea. Komisjon oleks pidanud võrdlussüsteemina käsitama Ühendkuningriigi äriühingute maksustamise korda, mitte pelgalt välismaiste kontrollitavate äriühingute maksustamise korda ennast.

2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kuna asus välismaiste kontrollitavate äriühingute maksustamise korra analüüsi suhtes vääralt seisukohale. Komisjon käsitles vaidlustatud otsuse põhjendustes 124–126 Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud sätted)) 9A. osa 9. peatüki sätteid vääralt kui üht erandi vormi selle seaduse 5. peatükis ette nähtud üldisest maksustamiskorrast.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 127–151, et valikulisuse kriteerium oli täidetud, mistõttu käsitleti faktiliselt ja õiguslikult sarnases olukorras olevaid ettevõtjaid erinevalt.
4. Neljas väide, et 75 % maksuvabastus Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID alusel on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
5. Viies väide, et maksukoormuse kehtestamine nendele välismaistele kontrollitavatele äriühingutele, mis vastavad 9. peatükis sisalduvatele maksuvabastuste saamise tingimustele, rikub hageja asutamisvabadust ning on vastuolus ELTL artikliga 49.
6. Kuues väide, et 75 % maksuvabastuse ja kindla suhtarvu küsimuse hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga.
7. Seitsmes väide, et komisjoni otsus ei ole kooskõlas liidu üldpõhimõtetega nagu diskrimineerimise keelu või võrdsuse põhimõte.
8. Kaheksas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui kohaldas analoogia alusel nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, mis ei olnud kohaldatav *ratione temporis*, sätteid või tugines põhjendamatult neile sätetele.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

---

14. novembril 2019 esitatud hagi – Moerenhout jt versus komisjon

(kohtuasi T-789/19)

(2020/C 45/61)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Tom Moerenhout (Humbeek, Belgia) ja 6 teist hagejat (esindaja: advokaat G. Devers)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Selleks, et põhjendada hagi, mis on esitatud komisjoni 4. septembri 2019. aasta otsuse C(2019) 6390 final (ELT 2019, L 241, lk 12) peale, millega keelduti registreerimast kavandatud kodanikualgatus „Tagada, et ühine kaubanduspoliitika vastaks ELi aluslepingutele ja oleks kooskõlas rahvusvahelise õigusega“, esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 1 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määruse nr 211/2011 kodanikualgatusse kohta (ELT 2011, L 65, lk 1) artikli 4 lõikeid 1 ja 2, sest väidetavalt komisjon moonutas kavandatud kodanikualgatus.
2. Teine väide, et rikutud on määruse nr 211/2011 artikli 4 lõike 3 teist lõiku, sest komisjon rikkus oma kohustust vaidlustatud otsust põhjendada.
3. Kolmas väide, et rikutud on määruse nr 211/2011 artikli 4 lõike 2 punkti b, sest komisjon asus seisukohale, et kavandatud kodanikualgatuses raames ette nähtud tegevust oleks olnud võimalik rakendada üksnes ETL artikli 215 alusel, samas kui see kuulus ilmselt ühise kaubanduspoliitika valdkonda.
4. Neljas väide, et rikutud on määruse nr 211/2011 artikli 4 lõike 2 punkti b, sest komisjon jättis tähelepanuta muud õiguslikud alused, millega kavandatud kodanikualgatus ilmselt seondub, näiteks ETL artikli 43 lõige 2 ja ETL artikkel 114.

---

18. novembril 2019 esitatud hagi – Bennahmias versus parlament**(kohtuasi T-798/19)**

(2020/C 45/62)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Jean-Luc Bennahmias (Marseille, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid J.-M. Rijkers, J.-L. Teheux ja M. Ganilsy)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi peasekretäri 16. septembri 2019. aasta otsus;
- tühistada võlataede nr 2019-1599, millega nõutakse 29 806 euro tasumist;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsust on ebapiisavalt põhjendatud, kuna Euroopa Parlamendi peasekretäri arutluskäik on mitmetimõistetav ning kuna ta ei selgita, millises ulatuses esitatud tõendid ei ole tõendid töötamise kohta.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsuses on tehtud hindamisviga, kuna faktilised asjaolud, millele Euroopa Parlamendi peasekretär tugineb, on ebatäpsed.

3. Kolmas väide, et tõendamiskoormis on ümber pööratud. Selles küsimuses leiab hageja, et tõendite esitamine parlamendiliikme assistendi töötamise kohta ei ole tema ülesanne; vastupidist peab tõendama parlament.
4. Neljas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet, kuna hagejalt nõutav summa eeldab, et parlamendiliikme assistent ei ole hageja heaks kunagi töötanud.

---

18. novembril 2019 esitatud hagi – Bennaahmias versus parlament

(kohtuasi T-799/19)

(2020/C 45/63)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Jean-Luc Bennaahmias (Marseille, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid J.-M. Rikkers, J.-L. Teheux ja M. Ganilys)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi peasekretäri 16. septembri 2019. aasta otsus;
- tühistada võlateade nr 2019-1598, millega nõutakse 15 105 euro tasumist;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsust on ebapiisavalt põhjendatud, kuna Euroopa Parlamendi peasekretäri arutluskäik on mitmetimõistetav ning kuna ta ei selgita, millises ulatuses esitatud tõendid ei ole tõendid töötamise kohta.
  2. Teine väide, et vaidlustatud otsuses on tehtud hindamisviga, kuna faktilised asjaolud, millele Euroopa Parlamendi peasekretär tugineb, on ebatäpsed.
  3. Kolmas väide, et tõendamiskoormis on ümber pööratud. Selles küsimuses leiab hageja, et tõendite esitamine parlamendiliikme assistendi töötamise kohta ei ole tema ülesanne; vastupidist peab tõendama parlament.
  4. Neljas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet, kuna hagejalt nõutav summa eeldab, et parlamendiliikme assistent ei ole hageja heaks kunagi töötanud.
-

20. novembril 2019 esitatud hagi – Austria Tabak versus EUIPO – Mignot & De Block (AIR)**(kohtuasi T-800/19)**

(2020/C 45/64)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Austria Tabak GmbH (Viin, Austria) (esindajad: advokaadid J. Gracia Albero ja R. Ahijón Lana)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses:* Mignot & De Block BV (Eindhoven, Madalmaad)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi omanik:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärk AIR – ELi kaubamärk nr 2 309 110*Menetlus EUIPOs:* kehtetuks tunnistamise menetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO neljanda apellatsioonikoja 16. septembri 2019. aasta otsus asjas R 1665/2018-4**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kulud, sh vastulausetate osakonna ja apellatsioonikoja menetlusega kaasnenud kulud, välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkti a koostoimes artikli 18 lõike 1 punktiga a rikkumine.

19. novembril 2019 esitatud hagi – Kisscolor Living versus EUIPO – Teoxane (KISS COLOR)**(kohtuasi T-802/19)**

(2020/C 45/65)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Kisscolor Living GmbH (Bad Homburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat T. Büttner)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Teoxane SA (Genf, Šveits)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: valget ja punast värvi ELi kujutismärgi KISS COLOR taotlus – registreerimistaotlus nr 16 396 996

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 16. septembri 2019. aasta otsus asjas R 2167/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

---

19. novembril 2019 esitatud hagi – etc-gaming ja Casino-Equipment versus komisjon

(kohtuasi T-803/19)

(2020/C 45/66)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: etc-gaming GmbH (Viin, Austria) ja Casino-Equipment Vermietungs GmbH (Viin) (esindaja: advokaat A. Schuster)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- mõista Euroopa Liidult, keda esindab Euroopa Komisjon, välja 110 836 927,73 euro suurune hüvitis kahju eest, mille Euroopa Liit põhjustas hagejate varale õigusvastaselt ja süüliselt, kuna ta ei loonud nõutavat õiguskaitsevahendit EIÖK artikli 6 lõike 1 ja artikli 13 ning Euroopa Liidu põhiõigust harta (edaspidi „harta“) artikli 47 tähenduses;
- teise võimalusena mõista Euroopa Liidult, keda esindab Euroopa Komisjon, sisuliselt välja hüvitis selle kahju eest, mille Euroopa Liit põhjustas hagejate varale õigusvastaselt ja süüliselt, kuna ta ei loonud nõutavat õiguskaitsevahendit EIÖK artikli 6 lõike 1 ja artikli 13 ning harta artikli 47 tähenduses, ning mis veel tulevikus tekib;
- mõista selle menetluse kulud välja Euroopa Liidult, keda esindab Euroopa Komisjon.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks esitatakse järgmine väide:

Kuna Euroopa Liit jättis täitmata EIÖK ja harta nõuded luua tõhus õiguskaitsevahend, tekitas ta hagejatele õigusvastaselt ja süüliselt vähemalt 110 836 927,73 euro suuruse kahju. See kahju seisneb selles, et hagejatel puudus õiguskaitsevahend, mille abil oleks olnud võimalik kontrollida, kas Euroopa Kohtule eelotsuse küsimuse esitamise keeldumine liikmesriigi kohtute poolt, kes olid eelotsuse küsimuse esitamiseks kohustatud, oli õiguspärane, mistõttu hagejatel ei olnud võimalik aidata õiguslikult kaasa liidu õiguse rakendamisele ega nõuda seega, et liidu õiguse esimuse tõttu ei kohaldataks liikmesriigi hasartmänguseaduse maksualaseid sätteid, mis toovad kaasa maksukohustuse, mis on kordades suurem kui sama ajavahemiku käive.

---

25. novembril 2019 esitatud hagi – Victoria's Secret Stores Brand Management versus EUIPO – Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)

(kohtuasi T-810/19)

(2020/C 45/67)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Victoria's Secret Stores Brand Management, Inc. (Reynoldsburg, Ohio, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: *solicitor* J. Dickerson)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Yiwu Dearbody Cosmetics Co.Ltd (Yiwu, Hiina)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk BODYSECRETS – ELi kaubamärk nr 13 921 978

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 5. septembri 2019. aasta otsus asjas R 2422/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tunnistada ELi kaubamärk nr 13 921 978 kehtetuks;
- mõista kohtukulud välja omanikult.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu (EL) määruse 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti a koosmõjus artikli 7 lõike 1 punktidega b–d rikkumine.

3. detsembril 2019 esitatud hagi – Totalizator Sportowy versus EUIPO – Lottoland Holdings (LOTTOLAND)

(kohtuasi T-820/19)

(2020/C 45/68)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Totalizator Sportowy sp. z o.o. (Varssavi, Poola) (esindaja: advokaat B. Matusiewicz-Kulig)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Lottoland Holdings Ltd (Ocean Village, Gibraltar)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk LOTTOLAND – ELi kaubamärk nr 11 369 981

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 2. oktoobri 2019. aasta otsus asjas R 97/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, millega tunnistati kaubamärk nr 11 369 981 LOTTOLAND kehtivaks kõigi klassi 42 kuuluvate teenuste suhtes, mille jaoks vaidlustatud kaubamärk on registreeritud;
- muuta vaidlustatud otsust nii, et kaubamärk nr 11 369 981 LOTTOLAND tunnistatakse kehtetuks tervikuna, kaasa arvatud klassi 42 kuuluvate teenuste suhtes, mille jaoks vaidlustatud kaubamärk on registreeritud;

teise võimalusena:

- saata asi tagasi EUIPO-le;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- rikutud on komisjoni 5. märtsi 2018. aasta delegeeritud määruse (EL) 2018/625, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta ning tunnistatakse kehtetuks delegeeritud määrus (EL) 2017/1430, artikli 60 lõike 1 punkti a koosmõjus artikli 8 lõikega 5.

4. detsembril 2019 esitatud hagi – Tazzetti versus komisjon**(kohtuasi T-825/19)**

(2020/C 45/69)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: Tazzetti SpA (Volpiano, Itaalia) (esindajad: advokaadid M. Condinanzi, E. Ferrero ja C. Vivani)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutav Euroopa Komisjoni 27. septembri 2019. aasta otsus (teade) ARES (2019) 6014426, hagejat puudutav Euroopa Komisjoni 27. septembri 2019. aasta otsus (teade) ARES (2019) 6024220, Tazzetti SA-d puudutav Euroopa Komisjoni 30. septembri 2019. aasta otsus (teade) ARES (2019) 6048224, Tazzetti SpA-d puudutav otsus (teade) ARES (2019) 6871575, samuti edasised tehtud toimingud, ja tunnistada vajaduse korral komisjoni 25. aprilli 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/661, millega tagatakse fluorosüüvesinike turulelaskmise kvootide elektroonilise registri sujuv toimimine (ELT, L 112, lk 11, 26.4.2019) – eelkõige selle artikkel 7 – õigusvastaseks ERTL artikli 277 mõttes; jätta rakendusmäärus kohaldamata ja järelikult tühistada eelmainitud otsused, mis tehti kõnealuse määruse rakendamiseks;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide: rikuti Euroopa parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 517/2014 fluoritud kasvuhoonegaaside kohta ja määruse (EÜ) nr 842/2006 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 150, lk 195) artikli 16 lõikeid 1, 3 ja 5, artiklit 17 ning V ja VI lisa; rikuti ERTL artiklit 291 ja rakendusmeetme mõistet, eelkõige kuritarvitati võimu, rikuti ERTL artiklit 296 ja põhjendamiskohustust ning proportsionaalsuse põhimõtet.
2. Teine väide: komisjoni 25. aprilli 2019. aasta rakendusmääruse (EL) 2019/661, millega tagatakse fluorosüüvesinike turulelaskmise kvootide elektroonilise registri sujuv toimimine (ELT 2019, L 112, lk 11), artikkel 7 on vastuolus 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 517/2014 artiklitega 15 ja 16, mis toob kaasa selle, et rakendusmäärus ei ole kohaldatav.
  - Hageja väidab selle kohta, et kõnealune artikkel 7, osas, milles võimaldab üheainsa deklarandi kontrollitava turgu valitsevale ettevõtjale mitte eraldada kvote, mis on arvatud samade lähteväärtuste alusel või eraldab need kvoodid ainult üksikule deklarandile, kellel on esimese turgu valitseva ettevõtjaga sama tegelik tulusaaja, läheb vastuollu määruse (EL) 517/2014 artiklitega 15 ja 16.

3. Kolmas väide: rikuti omandiõigust puudutavaid liidu õiguskorra aluspõhimõtteid ja õigust majandusalgatusele, Euroopa Liidu lepingu artiklit 6 seoses Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 6, 16 ja 17, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni lisaprotokolli artiklit 1 ning samuti ETLT artiklit 11. Lisaks väidetakse, et on tegu võimu kuritarvitamisega.
  - Selles osas väidab hageja, et komisjoni otsused, mis jätavad hageja kontrollitava äriühingu põhjendamatult ilma fluorosüsi-vesinike kvootidest, mille saamiseks kontrollitaval äriühingul oleks samadel lähteväärtuste alusel õigus, rikuvad hageja põhiõigusi. Kuivõrd rakendusmääruse regulatsioon peaks turule sisenevate äriühingute, kes seal enne ei tegutsenud, kvote piirama või nad kvootidest ilma jätma, on komisjon seda hageja kontrollitava äriühingu (ja seega hageja) suhtes kohaldanud oma pädevust ületades. Need vead ja esitatud põhjused on asjakohased ka eeldusel, et hageja kontrollitavale äriühingule ette nähtud kvoodid on mõeldud eraldamiseks hagejale kui üksikule deklarandile.
4. Neljas väide: rikuti proportsionaalsuse põhimõtet ja sellest põhimõttest lähtuvat põhjendamiskohustust.
  - Selles osas väidab hageja, et rakendusmääruse 2019/661 artiklit 7 kohaldati viisil, mis ületab nõutava või vajaliku, saavutamaks regulatsiooniga taotletavaid eesmärke, milleks on elektroonilise registri parem ja tõhusam toimimine. Nimetatud vead ja esitatud põhjused on asjakohased ka eeldusel, et hageja kontrollitavale äriühingule ette nähtud kvote tuleks pidada eraldatuks hagejale kui üksikule deklarandile: sellisel juhul ei näi komisjoni otsustega sekkumine äriühingu kontserni – mida hageja juhib – tegevuse korraldamisse koos selle bilansiliste, maksualaste ja majanduslike tagajärgedega ühelgi viisil põhjendatud või mõistlik, võttes arvesse regulatsiooniga taotletavaid eesmärke.
5. Viies väide: rikuti ETLT artiklit 49 jj ning artiklit 63 jj.
  - Selles osas väidetakse, et kahju, mida hageja äritegevusele tekitatakse seeläbi, et tema kontrollitav äriühing jäetakse ilma kvootidest – kui need on talle endale ka eraldatud – tagajärjeks on siseturu selliste põhivabaduste nagu asutamisvabaduse ja kapitali vaba liikumise rikkumine, sest hageja on Itaalia õiguse kohaselt moodustatud äriühing, kes kasutas oma liidu õigusega tagatud asutamisõigust ja kapitali vaba liikumist, et osta Hispaania õiguse kohaselt moodustatud äriühing selleks, et osa oma äritegevusest sel turul läbi viia.
6. Kuues väide: rikuti õiguspärase ootuse, õiguskindluse ja üksikisikutele õigusi loovate õigusnormide tagasiulatava jõu puudumise põhimõtteid.
  - Selles osas väidetakse, et hagejal on õigus korraldada oma ja tema kontrollitavate ettevõtete kontserni äritegevust, lähtudes ratsionaalsetest kasumlikkuse prognoosidest, mis tulenevad talle ja (samuti) tema kontrollitavale Hispaania äriühingule lähteväärtuste põhjal arvutatud eeldatavatest kvootidest. Otsus Tazzetti SA-le kvooti mitte anda eirab neid põhimõtteid ja rikub ETLT artiklis 296 sätestatud põhjendamiskohustust, sest komisjoni valikut ei ole kuidagi selgitatud ja huvide ükskõik mis viisil tasakaalustamine on välistatud. Samuti on selle õiguse kahjustamisega tegu juhul, kui tema hispaania tütarettevõtja kvoot antakse hagejale kui üheleainsale deklarandile.
7. Seitsmes väide: rikuti võrdse kohtlemise põhimõtet.
  - Selles osas väidab hageja, et vaidlustatud otsused asetavad Tazzetti SA uute turule sisenejatega samasse olukorda, kuigi hageja tütarettevõtja Tazzetti SA on hagejaga sarnaselt turgu valitsev ettevõtte, kes on pikemat aega olnud turul kindlustatud.

4. detsembril 2019 esitatud hagi – Tazzetti versus komisjon**(kohtuasi T-826/19)**

(2020/C 45/70)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: Tazzetti, SA (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid M. Condinanzi, E. Ferrero ja C. Vivani)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vaidlustatud otsused on tühiised algusest peale, kuna need on õigusvastased, ning jätta olenevalt olukorrast kohaldamata rakendusmäärus (EL) 2019/661, eelkõige selle artikkel 7;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud nõudes tühistada hagejat puudutav Euroopa Komisjoni 30. septembri 2019. aasta otsus (teade) ARES (2019) 6048224, Tazzetti S.p.A-d puudutav Euroopa Komisjoni 27. septembri 2019. aasta otsus (teade) ARES (2019) 6014426, Tazzetti S.p.A-d puudutav Euroopa Komisjoni 27. septembri 2019. aasta otsus (teade) ARES (2019) 6024220, samuti edasised tehtud toimingud, ja tunnistada vajaduse korral komisjoni 25. aprilli 2019 rakendusmäärus (EL) 2019/661, millega tagatakse fluorosisivesinike turulelaskmise kvootide elektroonilise registri sujuv toimimine (ELT, L 112, lk 11, 26.4.2019) – eelkõige selle artikkel 7 – õigusvastaseks ELTL artikli 277 mõttes; jätta rakendusmäärus kohaldamata ja järelikult tühistada eelmainitud otsused, mis tehti kõnealuse määruse rakendamiseks.

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-825/19, Tazzetti vs. komisjon.

6. detsembril 2019 esitatud hagi – Grammer versus EUIPO (geomeetrilise kujundi kujutis)**(kohtuasi T-833/19)**

(2020/C 45/71)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Grammer AG (Amberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Bühling ja D. Graetsch)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk (geomeetrilise kujundi kujutis) – registreerimistaotlus nr 15 389 621

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 19. septembri 2019. aasta otsus asjas R 1478/2019-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud, sealhulgas apellatsioonikoja menetlusega seotud kulud, välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

---

5. detsembril 2019 esitatud hagi – e*Message Wireless Information Services versus EUIPO - Apple (e*message)

(kohtuasi T-834/19)

(2020/C 45/72)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: e*Message Wireless Information Services (Berliin, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Hotz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Apple Inc. (Cupertino, California, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: kollakasoranži ja musta värvi ELi kujutismärk e*message – ELi kaubamärk nr 1 548 619

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 10. septembri 2019. aasta otsus asjas R 2454/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tühistada EUIPO tühistamisosakonna 25. oktoobri 2018. aasta otsus nr 13 800 C;
- jätta rahuldamata 22. septembril 2016 esitatud taotlus tunnistada kehtetuks ELi kaubamärki nr 1 548 619
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja menetlusse astujalt, kui ta otsustab menetlusse astuda.

Väited

- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti i koosmõjus artikliga 7 ja ELTL artikli 1 lõikega 2 (õigusriigi põhimõte ja seaduspärasuse põhimõte);
- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti i koosmõjus artikli 7 lõike 1 punktidega b ja c, kuna vaidlustatud kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise kuupäeva suhtes kohaldati õiguslikult ekslikult Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c praegust tõlgendust ja kuna nõukogu määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkte b ja c ei ole tõlgendatud registreerimistaotluse esitamise kuupäeva küsimuses;
- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti a koosmõjus artikli 7 lõike 1 punktiga c, kuna faktiliste asjaolude alusel ei ole tuvastatud milline on valdav arvamus registreerimistaotluse esitamise kuupäeva suhtes ja absoluutsete keeldumispõhjuste esinemise tõendamise nõuded on liiga madalad kaua aega tagasi toimunud registreerimismenetluse puhul;
- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti a koosmõjus artikli 7 lõike 1 punktiga c, kuna vaidlusaluse ELi kaubamärgi kujutisosale on antud väär hinnang ja registreerimistaotluse esitamise kuupäeva käsitlevaid faktilisi asjaolusid ei ole kindlaks tehtud;
- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti a koosmõjus artikli 7 lõike 1 punktiga b, kuna kaubamärgi eristusvõime suhtes on antud väär hinnang ja registreerimistaotluse esitamise kuupäeva käsitlevaid faktilisi asjaolusid ei ole kindlaks tehtud;
- rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17, Euroopa inimõiguste konventsiooni esimese protokolli artiklit 1 koosmõjus EL lepingu artikli 6 lõigetega 1-3 ja ELTL artikli 2 lõiget 1 ning õiguspärase ootuse üldpõhimõtet ja õiguskindluse põhimõtet (EL lepingu artikli 2 esimene lause), kuna õigusi andva haldusakti kehtetuks tunnistamine oli õigusvastane;
- rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17, Euroopa inimõiguste konventsiooni esimese protokolli artiklit 1 koosmõjus EL lepingu artikli 6 lõigetega 1-3 ja ELTL artikli 2 lõiget 1 ning õiguspärase ootuse üldpõhimõtet ja õiguskindluse põhimõtet (EL lepingu artikli 2 esimene lause), kuna õigusi andva haldusakti tühistamine oli õigusvastane.

---

10. detsembril 2019 esitatud hagi – Première Vision versus EUIPO – Vente-Privée.com (PV)**(kohtuasi T-836/19)**

(2020/C 45/73)

*Hagiavalduse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Première Vision (Lyon, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat C. Champagner Katz)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses:* Vente-Privée.com SA (Pariis, Prantsusmaa)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi kujutismärgi PV taotlus – registreerimistaotlus nr 13 999 578*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO esimese apellatsioonikoja 3. oktoobri 2019. aasta otsus asjas R 2125/2018-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja – kui olukord seda nõuab – vastulause esitajalt.

Väide

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

---

10. detsembril 2019 esitatud hagi – Koopman International versus EUIPO – Tinnus Enterprises ja Mystic Products Import & Export (vedelike juhtimise seadmed)

(kohtuasi T-838/19)

(2020/C 45/74)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Koopman International BV (Amsterdam, Madalmaad) (esindaja: advokaat B. van Werven)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teised pooled EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Ameerika Ühendriigid) ja Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse disainilahenduse omanik: Tinnus Enterprises

Vaidlusalune disainilahendus: ELi disainilahendus nr 1431 829-0006

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 18. septembri 2019. aasta vaheotsus asjas R 1005/2018-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus lõpetada apellatsioonimenetlus apellatsioonikojas ning otsustada, et menetlus apellatsioonikojas jätkub;
- liita käesolev Üldkohtu kohtuasi Üldkohtu kohtuasjadega asjades R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1010/2018-3 ja R 1009/2018-3, milles Koopman International esitas samal ajal käesoleva haviga;
- mõista Koopman Internationali kohtukulud välja Tinnus Enterprisesilt.

Väited

- apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti õiguskindluse kriteeriumi;
  - apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti menetlusökonoomia kriteeriumi;
  - apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti hea halduse kriteeriumi;
  - apellatsioonikoda ei kaalunud õigesti poolte huve.
-

10. detsembril 2019 esitatud hagi – Koopman International versus EUIPO – Tinnus Enterprises ja Mystic Products Import & Export (vedelike juhtimise seadmed)

(kohtuasi T-839/19)

(2020/C 45/75)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Koopman International BV (Amsterdam, Madalmaad) (esindaja: advokaat B. van Werven)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teised pooled EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Ameerika Ühendriigid) ja Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse disainilahenduse omanik: Tinnus Enterprises

Vaidlusalune disainilahendus: ELI disainilahendus nr 14 31 829-0002

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 18. septembri 2019. aasta vaheotsus asjas R 1006/2018-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus lõpetada apellatsioonimenetlus apellatsioonikojas ning otsustada, et menetlus apellatsioonikojas jätkub;
- liita käesolev Üldkohtu kohtuasi Üldkohtu kohtuasjadega asjades R 1008/2018-3, R 1005/2018-3, R 1010/2018-3 ja R 1009/2018-3, milles Koopman International esitas hagid samal ajal käesoleva haviga;
- mõista Koopman Internationali kohtukulud välja Tinnus Enterprisesilt.

Väited

- apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti õiguskindluse kriteeriumi;
- apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti menetlusökoonomia kriteeriumi;
- apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti hea halduse kriteeriumi;
- apellatsioonikoda ei kaalunud õigesti poolte huve.

---

10. detsembril 2019 esitatud hagi – Koopman International versus EUIPO – Tinnus Enterprises ja Mystic Products Import & Export (vedelike juhtimise seadmed)**(kohtuasi T-840/19)**

(2020/C 45/76)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Koopman International BV (Amsterdam, Madalmaad) (esindaja: advokaat B. van Werven)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teised pooled EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Ameerika Ühendriigid) ja Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse disainilahenduse omanik: Tinnus Enterprises

Vaidlusalune disainilahendus: ELi disainilahendus nr 1431 829-0005

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 18. septembri 2019. aasta vaheotsus asjas R 1008/2018-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus lõpetada apellatsioonimenetlus apellatsioonikojas ning otsustada, et menetlus apellatsioonikojas jätkub;
- liita käesolev Üldkohtu kohtuasi Üldkohtu kohtuasjadega asjades R 1006/2018-3, R 1005/2018-3, R 1010/2018-3 ja R 1009/2018-3, milles Koopman International esitas hagiid samal ajal käesoleva haviga;
- mõista Koopman Internationali kohtukulud välja Tinnus Enterprisesilt.

Väited

- apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti õiguskindluse kriteeriumi;
- apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti menetlusökoonomia kriteeriumi;
- apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti hea halduse kriteeriumi;
- apellatsioonikoda ei kaalunud õigesti poolte huve.

10. detsembril 2019 esitatud hagi – Koopman International versus EUIPO – Tinnus Enterprises ja Mystic Products Import & Export (vedelike juhtimise seadmed)

(kohtuasi T-841/19)

(2020/C 45/77)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Koopman International BV (Amsterdam, Madalmaad) (esindaja: advokaat B. van Werven)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teised pooled EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Ameerika Ühendriigid) ja Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse disainilahenduse omanik: Tinnus Enterprises

Vaidlusalune disainilahendus: ELI disainilahendus nr 14 31 829-0008

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 18. septembri 2019. aasta vaheotsus asjas R 1009/2018-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus lõpetada apellatsioonimenetlus apellatsioonikojas ning otsustada, et menetlus apellatsioonikojas jätkub;
- liita käesolev Üldkohtu kohtuasi Üldkohtu kohtuasjadega asjades R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1005/2018-3 ja R 1010/2018-3, milles Koopman International esitas hagid samal ajal käesoleva haviga;
- mõista Koopman Internationali kohtukulud välja Tinnus Enterprisesilt.

Väited

- apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti õiguskindluse kriteeriumi;
- apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti menetlusökoonomia kriteeriumi;
- apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti hea halduse kriteeriumi;
- apellatsioonikoda ei kaalunud õigesti poolte huve.

10. detsembril 2019 esitatud hagi – Koopman International versus EUIPO – Tinnus Enterprises ja Mystic Products (vedelike juhtimise seadmed)**(kohtuasi T-842/19)**

(2020/C 45/78)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Koopman International BV (Amsterdam, Madalmaad) (esindaja: advokaat B. van Werven)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teised pooled EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Ameerika Ühendriigid) ja Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse disainilahenduse omanik: Tinnus Enterprises

Vaidlusluse disainilahendus: ELi disainilahendus nr 1431 829-0007

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 18. septembri 2019. aasta vaheotsus asjas R 1010/2018-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus lõpetada apellatsioonimenetlus apellatsioonikojas ning otsustada, et menetlus apellatsioonikojas jätkub;
- liita käesolev Üldkohtu kohtuasi Üldkohtu kohtuasjadega asjades R 1006/2018-3, R 1008/2018-3 ja R 1005/2018-3, R 1009/2018-3, milles Koopman International esitas hagiid samal ajal käesoleva hagiaga;
- mõista Koopman Internationali kohtukulud välja Tinnus Enterprisesilt.

Väited

- apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti õiguskindluse kriteeriumi;
- apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti menetlusökoonomia kriteeriumi;
- apellatsioonikoda ei hinnanud ega kohaldanud õigesti hea halduse kriteeriumi;
- apellatsioonikoda ei kaalunud õigesti poolte huve.

12. detsembril 2019 esitatud hagi – Correia versus EMSK**(kohtuasi T-843/19)**

(2020/C 45/79)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgia) (esindaja: advokaadid L. Levi ja M. Vandenbussche)*Kostja:* Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee**Nõuded**

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
sellest tulenevalt:
- tühistada teadmata kuupäeval tehtud otsus, millest hageja sai teada 12. aprillil 2019 ning millega hageja jäeti 2019. aastal edutamata/teisele palgaastmele viimata;
- mõista välja mittevaraline kahju, mille suurus on *ex aequo et bono* hinnates 2 000 eurot;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 sätestatud menetluslikke tagatise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet. Hageja väidab, et see, kuidas Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee võtab vastu rühmade sekretariaatide ja konkreetselt I rühma sekretariaadi ajutiste teenistujate edutamise ja teisele palgaastmele viimise otsuseid, kahjustab põhiõiguste harta artiklis 41 ette nähtud menetluslikke tagatise. Eriti on see nii otsuse puhul, millega hageja jäeti 2019. aastal ja muudel aastatel edutamata/teisele palgaastmele viimata. Esiteks on see otsus täielikult põhjendamata. Teiseks ei ole üheski dokumendis, üldises otsuses või teatises, mis on hageja või üldisemalt rühmade või I rühma ajutiste teenistujate suhtes tehtud, näidatud, milliseid kriteeriume võetakse arvesse ja kohaldatakse nende isikute kindlaks tegemiseks, keda edutatakse või viiakse teisele palgaastmele. Kriteeriumide, võrdse kohtlemise tagatiste, teabe ja põhjenduste puudumine on vastuolus ka põhiõiguste harta artikli 41 nõuetega, kuna sekretariaatide ja konkreetselt I rühma sekretariaadi teatud teenistujate karjääriareng on olnud väga kiire, samas kui teiste teenistujate karjääriareng on olnud väga aeglane nagu hagejal.

2. Teise väite kohaselt on rikutud õiguskindluse põhimõtet. Hageja väidab, et ehkki Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteel on kriteeriumide ja muude teenistujate teenistustingimuste artikli 10 kohaldamise tingimuste kindlaksmääramisel kaalutusõigus, peavad need kriteeriumid ja kohaldamise tingimused tagama liidu õiguses nõutud prognoositavuse ja eeskätt järgima õiguskindluse põhimõtet. See ei ole nii juhul, kui puuduvad kriteeriumid, mille abil on võimalik ajutistel teenistujatel teada saada, kuidas ja millistel tingimustel toimub edutamine või teisele palgaastmele viimine, mis toob kaasa teenistuslepingu lisa sõlmimise.
3. Kolmanda väite kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga. Hageja leiab, et analüüsid tema hindamisaruandeid alates tema viimasest edutamisest 2016. aastal, võib teha järelduse, et otsuse puhul jätta ta 2019. aastal edutamata on tehtud ilmne hindamisviga.
4. Neljanda väite kohaselt on rikutud hoolitsemiskohustust. Hageja leiab, et tema huve ei võetud arvesse, kui teenistuslepingute sõlmimiseks pädev asutus tegi otsuse selle kohta, milliseid teenistujaid edutatakse või viiakse teisele palgaastmele.

---

12. detsembril 2019 esitatud hagi – Apologistics versus EUIPO - Peikert (discount-apotheke.de)

(kohtuasi T-844/19)

(2020/C 45/80)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Apologistics GmbH (Markkleeberg, Saksamaa) (esindaja: advokaat H. Hug)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Franz Michael Peikert (Offenbach, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: helerohelist, tumerohelist ja valget värvi ELi kujutismärgi discount-apotheke.de taotlus – registreerimistaotlus nr 14 678 007

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 10. oktoobri 2019. aasta otsus asjas R 2309/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus ja vastulausete osakonna 5. oktoobri 2018. aasta otsus;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

13. detsembril 2019 esitatud hagi – X-cen-tek versus EUIPO - Altenloh, Brinck & Co. (PAX)

(kohtuasi T-847/19)

(2020/C 45/81)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Wardenburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat H. Hillers)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Altenloh, Brinck & Co. GmbH & Co. KG (Ennepetal, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidluslune kaubamärk: ELi sõnamärk PAX – registreerimistaotlus nr 16 487 803

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 27. septembri 2018. aasta otsus asjas R 2324/2018-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

18. detsembril 2019 esitatud hagi – easyCosmetic Swiss versus EUIPO - U.I.W. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic)

(kohtuasi T-858/19)

(2020/C 45/82)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: easyCosmetic Swiss GmbH (Baar, Šveits) (esindajad: advokaadid D. Terheggen ja S. E. Sullivan)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: U.I.W. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Bad Nauheim, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk easycosmetic – ELi kaubamärk nr 13 801 675

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 4. oktoobri 2019. aasta otsus asjas R 973/2019-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti a koostoimes artikli 7 lõike 1 punktidega b ja c.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET